சாட்சி (மரித்த சிறுவன் உயிரோடு எழும்புதல்)

TESTIMONY (RAISING DEAD BOY)

53-1203

வியாழக்கிழமை மாலை, டிசம்பர் 3, 1953

அமெரிக்கன் லீஜியன் ஹால், வெஸ்ட் பாம் பீச், புளோரிடா, அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 53-1203 - **சாட்சி (மரித்த சிறுவன் உயிரோடு எழும்புதல்)**

மிக்க நன்றி, சகோதரர் போஸ்வொர்த் அவர்களே. இன்றிரவு நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஊழியத்திற்கு வருவது எனக்கு உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அவருடைய தயவுக்காக நாம் அவருக்கு நன்றியும் துதியும் செலுத்துகிறோம். இன்றிரவு உங்கள் அனைவருக்கும்...?... என்றும், தேவனின் ஆசீர்வாதங்கள் நம்மேல் தங்கி நமக்கு உதவி செய் யும் என்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம்.

இந்தக் கூடுதல் 'நெக்டை'யை (கழுத்துப் பட்டியை) அணிந்து கொள்வது எனக்குச் சற்றுப் பழக்கப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. யாத்திராகமம் புஸ்தகம் 23-ம் அதிகாரத்தில், 20-வது வசனத்திலிருந்து நாம் இவ்வார்த்தைகளை வாசிக்கிறோம். இது தேவன் தம்முடைய

ஊழியக்காரனாகிய மோசேயிடம் பேசி, அவனைப் பாலஸ்தீனத்திற்குப் போகும்படி கட்டளையிடுவதாகும்.

இதோ, வழியில் உன்னைக் காக்கவும், நான் ஆயத்தம் பண்ணின ஸ்தானத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவும், தேவதூதனை உனக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன்.

அவர் சமூகத்தில் எச்சரிக்கை யாயிருந்து, அவர் வாக்குக்குச் செவிகொடு; அவரிடம் கலகம்பண் ணாதே; உங்கள் மீறுதல்களை அவர் பொறுப் பதில்லை; என் நாமம் அவருக்குள் இருக்கிறது.

நீ அவர் வாக்குக்கு உண்மையாய்ச் செவி கொடுத்து, நான் சொல்வதையெல்லாம் செய்தால், நான் உன் சத்துருக்களுக்குச் சத்துருவாகவும், உன் விரோதிகளுக்கு விரோதியாகவும் இருப்பேன்.

என் தூதனானவர் உனக்கு முன்சென்று, எமோரியர், ஏத்தியர், பெரிசியர், கானானியர், ஏவியர், எபூசியர் என்பவர்களிடத்தில் உன்னை அழைத்துக் கொண்டு போவார்; அவர்களை நான் அதம் பண்ணுவேன்.

அவர்களுடைய தேவர்களை நீ பணியாமலும் சேவியாமலும், அவர்கள் செய்கைகளின்படி செய் யாமலும், அவர்களை நிர்மூலம் பண்ணி, அவர்கள் சிலைகளை உடைத்துப்போடக் கடவாய்.

நாம் ஒரு நிமிடம் தலைகளைத் தாழ்த்தலாமா.

2 *எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, நீர் மாறாத தேவனாய் இன்னும் இருக்கிறதற்காய் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். மனுக்குலத்தின் மீதான உமது அன்பு ஒருபோதும் மாறவில்லை. உமது மேலான வாக்குறுதிகள் என்றென்றைக்கும் உள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. நீர் அன்றைக்கு வாக்களித்தவைகள், அந்த வாக்குறுதியை நீர் கொடுத்த நாளில் எவ்வளவு உண்மையாக இருந்ததோ, இன்றும் அப்படியே நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு தெய்வீக வாக்குறுதிக்குப் பின்னா லும் ஒரு 'ஆமென்' இருக்கிறது; அதற்காக நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்; இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் மற்றும் இவை போன்ற அனைத்தும், அநேகமாக இவையெல்லாமே ஒரு கூட்டு அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதை நாங்கள் அறிகிறோம்.*

இன்றிரவு, முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில், இங்கிருக்கும் மக்களின் இருதயங் களை நீர் எப்படியாவது பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். பிதாவே, இதை அருளும். தேவையுள்ளவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் அவசியத்தை இப்பொ ழுதே காணும்படி செய்யும். வியாதியஸ்தர்கள் தங்கள் தேவையையும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாகத் தங்கள் சுகத்தையும் கண்டு கொள்ளும்படி செய்யும். கர்த்தாவே, இதை அருளும். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்தாமே பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சபையின்மேல் அனுப்பின போது, அவரால் நியமிக்கப் பட்ட பரிசுத்த சபையின் வல்லமை, இன்றிரவு மீண்டும் மகா அசைக்கிற வல்லமையோடு வருவதாக...

இந்தக் கூட்டத்திற்குள் அவருடைய ஆசீர் வதிக்கப்பட்ட பிரசன்னத்தை நமக்குத் தருவா ராக. அவருடைய அன்பான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நாங்கள் இதைக் கேட்கிறோம். ஆமென்.

3 இரவில் வெகு நேரம் பேசுவதால், சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நான் உங்களைச் சோர் வடையச் செய்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பற்றி சாட்சி சொல்லவும் பேசவும் நான் விரும்புகிறேன். இன்று காலை ஊழியக்காரர்களில் ஒருவரிடம் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன், நேற்று இரவு சிலர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டதாக அவர் என்னிடம் கூறினார். தொடர்ந்து பலர் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது உண்மையானது. அதை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன். அது என்னைச் சிந்திக்க வைக்கிறது...

ஒரு ஊழியக்காரர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம் அவர்களே, நீங்கள் புளோரிடாவுக்கு இரண்டு சபைகளின் ஒத்துழைப்போடு போகிறீர்கள் என்று அர்த்தமா," அல்லது அது போன்ற ஏதோ ஒன்றைச் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் சொன்னேன், "நிச்சயமாக. தேவன் போகச் சொன்னால் ஒரே ஒரு நபருக்காகக் கூட

நான் போவேன், அது எங்கே இருந்தாலும் சரி. கர்த்தர் எங்கு வழி நடத்து கிறாரோ அங்கே.”

சிறிது காலத்திற்கு முன்பு... களத்தில் யாருமே இல்லாத காலத்தில் ஊழியத்தைத் துவங்கிய போது? எல்லா இடங்களிலிருந்தும் அழைப்புகள் வந்தன, இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. அமெரிக்காவில் உள்ள நானூறு முக்கிய நகரங்களில் இருந்து இப்போது கூட் டங்களுக்காக அழைப்பு வந்து கொண்டிருப்பதை அலுவலகத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம் என்று மறுநாள் நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம்... ஆனால் நான்...

4 அந்த நாட்களில், நானும் மனைவியும், எங்கள் சொந்தச் செயலர் (secretary) வேலையை நாங்களே செய்ய வேண்டியிருந்தது. நாங்கள் இரண்டு சிறிய அறைகளில் வசித்து வந்தோம்; ஒவ்வொரு காலையிலும் தபால் நிலையத்திற்குச் சென்று, அந்தக் கடிதங்களை எடுத்துவர ஒரு துணி துவைக்கும் கூடையை எடுத்துச் செல்வோம், அது நிரம்பிக் காணப்படும். சரி, நாங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்து பார்க்கத் தொடங்குவோம்; அவற்றில்

ஒன்றை நான் பார்த்தேன், அது கன்சாஸ் மாநிலத்தில் எங்கிருந்தோ வந்திருந்தது.

அது சொன்னது, “சகோதரர் பிரான்ஹாம்,” அது சொன்னது, “நீங்கள் வந்தால் ஒவ்வொரு இரவும் ஆயிரம் டாலர்களுக்கு நாங்கள் உத்தரவாதம் அளிப்போம், ஆனால் எங்கள் சபை மட்டுமே ஒவ்வொரு காணிக்கையிலும் எண்ணூறு டாலர்களைக் கொடுக்கிறது.” மேலும், “நீங்கள் வந்தால், நீங்கள் விரும்பும் வரை இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களுக்கு ஒரு இரவுக்கு ஆயிரம் டாலர்களை நாங்கள் உங்க ளுக்கு உறுதியளிக்க முடியும்,” என்று அது சொன்னது. “ஓ, அவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய விசுவாசம் இருக்கிறது, அவர்களால் என்ன வெல்லாம் செய்ய முடியும்,” என்றெல்லாம் அது சொன்னது. “இது எங்கள் சபை மட்டும்,” என்று அது சொன்னது, “இப்பகுதியில் உள்ள மற்ற எல்லாச் சபைகளும் ஒத்துழைப்பதைக் குறிப்பிட வில்லை.”

நான் அடுத்து எடுத்த கடிதம், இங்கே அர்கன்சாஸ், எல் டொராடோ, அர்கன்சாஸைச் சேர்ந்த ஒரு ஏழைச் சகோதரருடையது. அவர் சொன்னார், “சகோதரர் பிரான்ஹாம்,

படுப்பதற்கு உங்களுக்கு ஒரு படுக்கை கூட என்னால் தர முடியாது. உங்களை ஒரு சபைக்கு அழைத்து வரவும் என்னால் முடியாது." அவர் சொன்னார், "நான் இரண்டு பைன் மரங்களுக்கு அடியில் பிரசங்கிக் கிறேன்." அவர் சொன்னார், "நான் மூன்று அறைகளில் வசிக்கிறேன். எனக்கு பதி னொரு குழந்தைகள்." அவர் சொன்னார், "ஒரு சபை கூட இல்லை, ஆனால் தேவன் என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார், எனக்கு உங்கள் உதவி மிகவும் தேவை என்பது தேவனுக்குத் தெரியும்."

5 நான் சொன்னேன், "இங்கே பார், மனைவி, ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கிறது." நான் ஒரு பக்கமாகப் படுத்தேன். நான் சொன்னேன், "சரி..." தபால்களைத் திறக்க ஆரம்பித்தேன். இங்கே எனக்குள் ஏதோ ஒன்று குடையத் தொடங்கியது. நான் சொன்னேன், "எல் டொராடோ விலிருந்து வந்த அந்தக் கடிதம் எங்கே?" எனவே நாங்கள் அதை மீண்டும் திறந்தோம். நான் அதை மீண்டும் படித்தேன். நான் உடனே வருகிறேன் என்று அவருக்குத் தந்தி அனுப்பினேன்.

நாங்கள் அங்கே போனோம்... என்னிடம் எனது முதல் ‘சூட்’ (கோட்) மற்றும் பதினேழு டாலர்கள் இருந்தன, என் காலணிகள் முழு வதும் சேறு. அது பரவாயில்லை. நான் அங்கே என் வீட்டைப் போல உணர்ந்தேன். எனவே நான் கீழே சென்றேன், நாங்கள் ஆரம்பித்தோம். என்னுடைய ஹோட்டல் கட்டணம் மற்றும் எல்லாவற்றையும் நானே செலுத்த வேண்டியிருந்தது. நாங்கள் அங்கே இரண்டு வாரங்கள் கூட்டம் நடத்தினோம், எல்லா வருமானங்களும் உள்ளே போடப்பட்டன; இப்போது அதிலிருந்து அங்கே ஒரு பெரிய அழகிய ஆலயம் நிற்கிறது, சபையில் தேவனுடைய மகிமை இருக்கிறது. சில சமயங்களில் உங்கள் சுயபுத்தியின் வழி நடத்துதலைப் பின்பற்றுவதை விட, ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலைப் பின்பற்றுவது மிகவும் சிறந்தது. நீங்கள் அப்படி நினைக்க வில்லையா?

6 தேவன் காரியங்களை எவ்வளவு அற்புத மாகச் செய்கிறார்; சில நேரங்களில் நாம் சுற்றிப் பார்க்கிறோம்; நாம் நினைக்கிறோம், “சரி, இங்கே அதிக மக்கள் இல்லை,” ஆனால்

இங்கே எங்காவது ஒரு ‘ஃபின்னே’ (Finney) அமர்ந்திருக்கவில்லை என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும். புரிகிறதா? எனக்குத் தெரியாது. கிறிஸ்துவுக்காக ஆயிரக்கணக்கான ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் பண்ணும் ஒருவரை அனுப்புவதற்கேதுவான ஏதோ ஒன்று சம்பவிக்கும்படி, தேவன் தம் கரத்தை வைத்திருக்கும் ஒருவர் இங்கே இருக்கலாம். எவ்வளவு சிறியதாக...

அது மூடியா அல்லது... யார் என்று மறந்து விட்டேன். உறுதியாகத் தெரியாததால் நான் அவர் பெயரைச் சொல்ல மாட்டேன். அந்த வயதான சலவைத் தொழிலாளிப் பெண்மணியை உங்களில் சில ஊழியர்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்... அவள் துணி துவைத்துக் கொண்டிருந்தாள், அவள் தேவனுக்காக ஏதேனும் செய்ய வேண்டும் என்று தன் இருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டே இருந்தாள். அதனால் அவள் ஒரு பழைய குதிரை லாயத்தை வாடகைக்கு எடுத்து அதைச் சுத்தம் செய்தாள். அவள் ஒரு பிரசங்கியை அமர்த்தினாள்... அவள் துணிகளைத் துவைத்துத் தருவதன் மூலமாக மட்டுமே அவரை அங்கே வரவழைக்க

முடிந்தது. அவள் சென்று ஒரு டாலர் மதிப்பிலான துண்டுப் பிரசுரங்கள் அல்லது ஏதோ ஒன்றை வாங்கி, மூலையில் நின்று அவற்றை விநி யோகித்தாள்.

7 இப்போது நாம் படும் கஷ்டத்தைப் போல அல்லது அதைவிட மோசமாக நீங்கள் மெத்தடிஸ்டுகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலம் அது. மக்கள் அதைப் பார்த்து, எங்கள் தெருவில் வீசி எறிந்தார்கள். யாருக்கும் அது வேண்டாம். நேரடியாக, ஒரு சிறிய பையன் தன் அப்பாவின் 'சஸ்பெண்டர்களை' (கச்சை) அணிந்து கொண்டு, தலைமுடி கழுத்தில் தொங்க, கிழிந்த பேண்ட்டுடன், செருப்பு இல்லாமல் வந்தான், "என்ன கொடுக்கிறீர்கள், அம்மா?" என்று கேட்டான்.

"துண்டுப் பிரசுரம். ஒன்று வாங்கிக்கொள் வாயா?" என்று அவரிடம் கொடுத்தாள். அதைப் பார்த்துவிட்டு, "எனக்குப் படிக்கத் தெரியாது," என்றான்.

அவள் சொன்னாள், "சரி, இன்றிரவு இங்கே ஒரு கூட்டம் நடத்தப் போகிறார்கள்." அன்று இரவு கூட்டத்திற்கு யார் வந்தார்கள் தெரியுமா?

அந்தப் பெண்மணியும் அந்தச் சிறு பையனும். அந்த வயதான உண்மையுள்ள போதகர், யார் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர் அங்கே வந்து, தன்னால் முடிந்தவரை கடுமையாகப் பிரசங்கித்தார்; அன்று இரவு தேவன் அவர் இருதயத்தில் வைத்திருந்த அந்தப் பிரசங்கத்தால் அந்தச் சிறுவன்... அது ஸ்மித்தா, மூடியா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை? அது மூடி என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களில் யாரோ ஒருவர். எப்படியிருந்தாலும், அவர் தனது ஊழியத்தில் சுமார் ஐந்து இலட்சம் ஆத்துமாக்களை தேவனிடம் அனுப்பினார். அவர் அன்று இரவு அங்கேயே மனமாற்றம் அடைந்தார்.

அந்த ஏழை சலவைத் தொழிலாளிப் பெண்மணி, பரலோகம் செல்லும் வரை அவள் அன்று என்ன செய்தாள் என்பதை ஒருவேளை அறிந்திருக்க மாட்டாள். புரிகிறதா? நீங்கள் சரியானதைச் செய்யும்போது நீங்கள் என்ன செய் கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கு ஒருபோதும் தெரியாது.

8 இதோ ஒரு பழைய வாசகம், இதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்

என்று நான் விரும்புகிறேன். “சரியானதைச் செய்; அது தேவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உன் கடமை. சரியாகச் சிந்தி: அது உனக்கு நீயே செய்ய வேண்டிய கடமை. அப்பொழுது நீ சரியாக இருக்கக் கடமைப் பட்டிருப்பாய்.” அது சரி. புரிகிறதா? நீங்கள் சரியானதைச் செய்தால் நீங்கள் சரியாக வருவீர்கள். அது தேவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உங்கள் கடமை. சரியாகச் சிந்தியுங்கள்; அது உங்களுக்காக நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை, நீங்கள் சரியாக வருவீர்கள். நீங்கள் சும்மா...

என் பையன் பதினான்கு வயதாக இருந்த போது நான் அவனிடம் சொன்னேன். நான் சொன்னேன், “நில், உன் கைகளை இப்படி நீட்டு, மகனே. நீ இப்போது விடலைப் பருவத்திற்கு வருகிறாய், நான் வீட்டை விட்டு வெளியே அதிகமாக இருக்கும் இடம் இது. இப்போது, என்னால் உன்னை வழிநடத்த முடியாது.” அவனுடைய தாய் இறந்துவிட்டாள். நான் சொன்னேன், “இப்போது நீ உன் கைகளை நீட்ட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.” நான் சொன்னேன், “இது உன் வலது மற்றும் இடது கை.” நான் சொன்னேன், “நீ இந்த

வழியில் செல்லும் வரை, அது தவறு என்றும் இது சரி என்றும் வைத்துக்கொள்வோம்.”

நான் சொன்னேன், “ஒரே நேரத்தில் நீ சரியாகவும் தவறாகவும் செல்ல முடியாது. இப் போது, நீ அந்த வழியில் செல்லும் வரை, நீ தவறாகப் போகிறாய். நீ சரியாகப் போவதாக நினைக்கலாம், சரியாகப் போவது போல் தோன்றலாம், ஆனால் நீ தவறாகவே போய் முடிவாய். ஆனால் நீ இந்த வழியில் செல்லும் போது, நீ தவறாகப் போவதாக நினைக்கலாம், ஆனால் நீ சரியாகப் போகிறாய், நீ கண்டிப்பாகச் சரியாகவே போய் முடிவாய்.”

அது உண்மையல்லவா? அது முற்றிலும் உண்மை.

9 நான் சொன்னேன், “இதை நினைவில் கொள். இப்போது, நீ எப்போதாவது சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளும்போது அப்பா உன்னிடம் வருவேன். நான் என் கைகளை விரித்துக் கொண்டு, ‘எந்தப் பக்கத்தை நீ தேர்ந்தெடுத் தாய், மகனே?’ என்று கேட்பேன்.” அது சரி. “நீ இப்போது ஒரு சுதந்திரமான தார்மீக முகவர். உனக்காக நீயே செயல்பட வேண்டும். இந்த

வயது வரை எனக்குத் தெரிந்தவரை உன்னைச் சிறப்பாக வளர்த்தி ருக்கிறேன். நீ உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளில் மற்ற பையன்களுடன் வெளியே செல்வாய், எல்லாம் உனக்கு முன்னால் இருக்கும். ஆனால் நினைவில் கொள், எப்பொழுதும் சரியானதை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள். வலதுபுறம் (சரியான பக்கம்) நில்; நீ சரியாக வருவாய்.''

இங்கே மோசே, இஸ்ரவேலை வழிநடத்து வதைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள், அல்லது இஸ்ர வேலுக்காக மோசேயை தேவன் வழி நடத்துவதைப் பற்றி... ஒரு சிறிய கருத்துரை, பிறகு நான் ஒரு சாட்சியம் சொல்லி நாம் ஜெபிப்போம்.

இப்போது, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், நாளை இரவு நான் ஒரு வேதப்பகுதியை எடுத்து அதிலிருந்து பேச விரும்புகிறேன், என்னால் முடிந்தால் நாளை இரவு, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், அல்லது அடுத்த இரவு, ஏனென் றால் இது தொடர்ந்து ஆறு வாரங்கள் கூட்டங் கள், ஒவ்வொரு இரவும் தரிசனங்கள்.

இதை விளக்க முயற்சிப்பதில் அர்த்தமில்லை. உங்களால் முடியாது. புரிகிறதா? அதைச் செய்ய வழியே இல்லை. அது என்னை ஒரு இடத்திற்குள் கொண்டு செல்கிறது, நான்... நிச்சயமாக, அது என்னைப் பலவீனப்படுத்து கிறது. நான் எடை பார்த்தபோது, சுமார் எட்டு பவுண்டுகள் குறைந்திருக்கிறேன் என்று நினைக் கிறேன். எனவே நான் நாளை இரவு ஏதாவது பேச விரும்புகிறேன், கொஞ்சம் பிரசங்கிக்கவோ, அல்லது கொஞ்சம் பேசவோ, அல்லது ஏதாவது செய்யவோ விரும்புகிறேன். ஆனால் நாம் சுகவீனருக்காக அதேபோல ஜெபிப்போம்.

10 ஆனால் இப்போது, என்னை நானே கொஞ்சம் தேற்றிக் கொள்வதற்காகச் சாட்சிகளைக் கொடுத்து வருகிறேன். ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவு இந்தக் கூட்டத்தை விட்டு வெளியேறிய உட னேயே, நான் நேராகச் சிகாகோவிற்கு மாநாட்டிற்குச் செல்கிறேன், ஒரு பெரிய சுகமளிக்கும் பிரச்சாரங்கள். அவர்கள் சிகாகோவில் ஒரு மாநாட்டை நடத்துகிறார்கள், பின்னர் சிகாகோவிலிருந்து நான் இரண்டு நாட்கள் மேலே, எங் கேயோ ஓரிடத்தில்

சுகமளிக்கும் கூட்டத்திற்காகச் செல்கிறேன். அது எங்கே என்று எனக்குத் இப்போது தெரியவில்லை, ஆனால் அது சிகா கோவில் ஏதோ ஓரிடத்தில். பின்னர் வெளிநாடு செல்வதற்கு முன் எனக்குச் சிறிது ஓய்வு கிடைக் கும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் வெளிநாட்டில் இருக்கும் போது நீங்கள் அனைவரும் எனக்காக ஜெபிப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நண்பர்களே, இதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், இதை எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் விரும்புகிறேன், நாம் இந்தியாவிற்குச் செல்லும் போது பெந்தெ கொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகு உலக வரலாற்றில் நடக்கப்போகும் மிகப் பெரிய கூட்டங்களில் ஒன்றாக அது இருக்கும். இதோ என் வேதாகமத்தின் பின் அட்டையில் எழுதப் பட்டுள்ளது: ஒரு தரிசனம், அது தவறவே முடியாது. புரிகிறதா?

அது அப்படியே நடக்கும். நான் முடித்த வுடன் ஒரு கணம். ஒரு இரவு நான் உங்களுக்கு அந்தத் தரிசனத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அப்போது நீங்கள் அதை ஒரு காகிதத்தில் எழுதி

வைத்துக் கொண்டு அது நிறைவேறுமா இல் லையா என்று பார்க்கலாம். அது கண்டிப்பாக நிறைவேறும்.

இங்கே மோசே... தேவன் சொன்னார்... நான் அங்கே நாற்காலியில் அமர்ந்து காத்துக் கொண்டிருந்தபோது என் மனதில் ஒரு சிறிய எண்ணம் வந்தது. சகோதரர் போஸ்வொர்த் பேசு வதை நான் கேட்டேன். அவர் தொடர்ந்து பேசியிருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். சகோதரர் போஸ்வொர்த் போதிப்பதைக் கேட்க நான் விரும்புகிறேன். அவருக்குச் சற்றே வய தாகிவிட்டது, ஆனால் அவர் அப்படி நினைக்க வில்லை, அவர் அப்படி நினைக்காததில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

11 சில காலத்திற்கு முன்பு நான்... எனக்கு வயது சுமார்... மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டு களுக்கு முன்பு இருக்கும், எனக்கு முப்பத்தேழு, முப்பது சொச்சம் வயது. நான் இங்கே மியாமியில் அனுப்பப்பட்டிருந்தேன், சகோதரர் போஸ்வொர்த்தும் நானும் ஹோட்டலில் மதிய உணவு சாப்பிட்ட பிறகு வெளியே நடந்து வந்தோம். நான் கடற்கரைக்கு நடந்து சென்றேன், முப்பதுகளில் இருந்த நான், என்

தோள் கள் கூனியிருந்தன. எழுபது வயது மதிக்கத்தக்க சகோதரர் போஸ் வொர்த் அங்கே அப்படி நின்று கொண்டிருப்பதை நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன், அவர் கடலைப் பற்றியும் எல்லாவற்றையும் பற்றியும், கர்த்தரின் வருகையைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தார், அவருடைய தலைப்பு எப்போதும் அதுதான்.

நான் சொன்னேன், "சகோதரர் போஸ் வொர்த், நீங்கள் எப்போது மிகச் சிறந்தவராக (best) இருந்தீர்கள்?"

அவர் சொன்னார், "ஓ, இப்போதுதான்."

நான் சொன்னேன், "ஆம், ஐயா."

12 அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான் ஒரு பழைய வீட்டில் வசிக்கும் ஒரு சிறுவன் என்பது உங்களுக்குத் தெரிய வில்லை," என்று அவர் சொன்னார். "ஒரு பழைய வீட்டில் வசிக்கும் ஒரு சிறுவன்," சரி, அவர் அதை எப்படிச் செய்கிறார் தெரியுமா? அவர் தன்னை இந்த வைட்டமினைக் கொண்டு போஷிக்கிறார். இது உலகின் அனைத்து மருந்துக் கடைகளிலும் உள்ளதை விடச் சிறந்தது. இதை முயன்று

பாருங்கள்; இது உங்களுக்கு என்ன செய்யும் என்று பாருங்கள்.

நான் நிச்சயமாக அவரைப் போற்றுகிறேன், அவர் இங்கே அமர்ந்திருப்பதால் மட்டுமல்ல, அவர் எனக்கு ஒரு அப்பாவைப் போன்றவர். நான் சிறு பையனாக இருந்தபோதே தேவன் என் அப்பாவை எடுத்துக்கொண்டார். சகோதரர் போஸ்வொர்த் எனக்கு இரண்டாவது அப்பாவாக இருக்கிறார், அழியாத கிறிஸ்தவ அன்போடு நான் அவரை நிச்சயமாக நேசிக்கிறேன். முடிந் தால் இயேசு வரும் வரை அவர் இருக்க வேண்டும் என்றும், அவர் செய்துவரும் இந்த அற்புதமான வார்த்தையைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றும் நான் விரும்புகிறேன்.

13 மேலும் இப்போது, அவர் ஒரு பெரிய, சத்தமாகப் பேசும் நபர் அல்ல... ஆனால் சகோதரரே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவர் சொல்வதைக் கேட்டால் நீங்கள் குண மடைவீர்கள், அதை நான் உங்களுக்குச் சொல் கிறேன். நீங்கள் நிச்சயமாக அதைச் செய்வீர்கள். அநேக மக்கள் ஒரு சக்திவாய்ந்த பேச்சாளரைத் தேடவில்லை. அந்தப் புற்றுநோய், அல்லது

நோய், மற்றும் தங்களுக்கு என்ன நேரிட்டதோ அதிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது என்பதைத்தான் அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அதைத்தான் அவர்கள் தேடுகிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கண்டடையவே வருகிறார்கள்.

இப்போது, தேவன் மோசேயிடம் சொன்னார். அவர் சொன்னார், “இப்போது, உன்னை வழியில் காக்க நான் என் தூதரை உனக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன்.” இப்போது, அந்தத் தூதர் இயேசு கிறிஸ்துவே, அவரே அக்கினி ஸ்தம்பமாக இருந்தார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அது கிறிஸ்துவே. மாம்சத்தில் வெளிப்படும் வரை அவருடைய பெயர் இன்னும் இயேசுவாக இருக்கவில்லை, ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது...

14 இப்போது, அவர் சொன்னார், “அங்கே பாலஸ்தீனம் இருக்கிறது. நானூறு சொச்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆபிரகாமுக்கு அதை நான் கொடுப்பேன் என்று ஆணையிட்டேன்.” இப்போது, நான் சொன்னேன், “அது உன்னுடையது. நான் அதை உனக்கு, அவன் சந்ததிக்குக் கொடுக்கிறேன்.” என்றார். “நான் அதை உனக்குக் கொடுக்கிறேன்.” இப்போது,

இது பார்ப்பதற்கு... இப்போது, இங்கேதான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இப்போது, இது விசித்திரமாக இல்லையா?

இப்போது, அவர் சொன்னார், "அது உன்னுடையது, ஆனால் அது ஏத்தியர்கள், எபூசியர்கள், கானானியர்கள் மற்றும் உள்ளே இருக்கும் அனைத்து வகையான எதிரிகளாலும் நிரம்பியிருக்கிறது. அவர்கள் பெரிய மதில்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது, அது உன்னுடையது. போய் அதை எடுத்துக்கொள். அது உன்னுடையது. இப்போது, நான் அதை உனக்குக் கொடுக்கிறேன், ஆனால் நீ போய் அதை எடுத்துக்கொள்."

இப்போது, அதுதான் இன்றைய மக்கள். தெய்வீக சுகத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்லும்போது நீங்கள் பார்த்தால், "சரி, சகோதரர் பிரான்ஹாம், பாருங்கள். நேற்றிரவு எனக்காக ஜெபிக்கப்பட்டது. என்னால் இனி என் கையை அசைக்க முடியவில்லை," என்று சொல்வீர்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை, ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை. அது உன்னுடையது. போய் அதை எடுத்துக்கொள்.

நிச்சயமாக, தேவன் அதை உனக்குக் கொடுத் தார். இப்போது, விஷயம் என்னவென்றால்...

அந்த இஸ்ரவேலர்கள்... ஏன், நிச்சயமாக. தேவன் சும்மா மேலே போய் தன் துடைப் பத்தை எடுத்து, அவர்கள் அனைவரையும் கூட்டி வெளியேற்றிவிட்டு, “இப்போது, உள்ளே வாருங்கள். இதோ இருக்கிறீர்கள்; உட்காருங் கள்,” என்று சொல்லவில்லை. தேவன் ஒருபோ தும் அப்படிச் செய்யவில்லை. கிரியைகள் இல்லாத உன் விசுவாசத்தை எனக்குக் காட்டு, என் கிரியைகளினால் என் விசுவாசத்தை உனக் குக் காட்டுவேன். புரிகிறதா?

நீங்களே போய் அதைச் செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு அங்குல நிலத் திற்காகவும் நீங்கள் போராட வேண்டும். தேவ னுடைய ஆவியினால் மறுபடியும் பிறந்த இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தெரியும், ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்திற்காகவும் நீங்கள் போராட வேண்டியிருந்தது, சாத்தா னுடன் நேருக்கு நேர் நிற்க வேண்டியிருந்தது. அது உண்மையல்லவா? நண்பர்களே, இது ஒரு உல்லாசப் பயணம் அல்ல. இது ஒரு போர்க் களம். புரிகிறதா? குக்கீகள் (Cookies) மற்றும்

அது போன்றவற்றைச் சாப்பிடுவதற்காக நாம் இங்கு வரவில்லை. நாம் ஒரு போரில் இருக்கிறோம்.

15 அமெரிக்க இராணுவம் ஒரு வீரனைச் சும்மா உட்கார்ந்து, குக்கீகள் மற்றும் அது போன்றவற்றைச் சாப்பிடுவதற்குப் பயிற்சி அளிப்பதை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா? அவர் அவனுக்கு ஒரு சீருடை, மற்றும் அவனது துப்பாக்கியைக் கொடுத்து, வெளியே சென்று போராடி தேசத்தைப் பாது காக்கப் பயிற்றுவிக்கிறார். அதைத்தான் நாம் செய்ய வேண்டும். தேவன் நமக்குக் கொடுத்த உரிமைகளை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். தேவன் சொன்னது நமக்கானது. சாத்தானுடன் நேருக்கு நேர் நிற்போம்.

சொல்லுங்கள், “அவை எங்களுடையவை. நாங்கள் அவற்றை நம்புகிறோம், நீ பின் வாங்கிப் போவது நல்லது, ஏனென்றால் உன்னிடம் எதுவுமே இல்லை... உன்னிடம் இல்லை...” எதற்கும் சாத்தானுக்கு எந்தச் சட்டப்பூர்வ உரிமையும் இல்லை. அவனிடம் உள்ள அனைத்தும் தோற்கடிக்கப்பட்டவை, அவன் ஒரு சோளக்காட்டு பொம்மை

(scarecrow) மட்டுமே. அவ்வளவுதான். அவனால் உன்னைத் தொந்தரவு செய்ய முடியாது. தேவனுடைய ஆவியால் பிறந்த ஒரு மனிதனை, எதுவுமே தீங்கு செய்ய முடியாது.

16 இப்போது, சாத்தான் உங்கள் மீது காரியங்களைத் திணித்து, உங்களை வெளியே தள்ளிக்கொண்டே இருக்கலாம். நான் நாளை இரவு என் வீட்டிற்குச் சென்று, அங்கே மேலே பார்த்தால், என் வீட்டிற்குள் ஒரு பெரிய கூட்டம் மக்கள் நுழைந்திருந்து, அவர்கள் குடிகாரர்களாகவும் விபச்சாரிகளாகவும் இருந்து கும்மாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்தால், நான் அவர்களை வெளியேற்றுவேன். “சரி, நீங்கள் அதை எப்படிச் செய்வீர்கள்?” என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். அவர்கள் சொல்வார்கள், “நான் ஒரு மனிதன். இந்த வீடு மனிதர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டது. நானும் இங்கே வசிக்கலாம்.”

நான் சொல்வேன், “நான்... இது எனக்குச் சொந்தமானது. இது என்னுடைய சட்டப்பூர்வ உடைமை. இது எனக்குச் சொந்தமானது என் பதைக் காட்டும் பத்திரப் பதிவு என்னிடம் நீதிமன்றத்தில் உள்ளது, நீங்கள் இனி இங்கே தங்க முடியாது.” நான் அவர்களுக்கு அறிவிப்புக்

கொடுப்பேன், அவர்கள் வெளியேற வேண்டும். அவர்கள் செய்யாவிட்டால், நகரத்தில் அவர்களை வெளியேற்றச் செய்யும் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அது சரியா?

17 சரி, சாத்தான் வியாதி வடிவிலோ, அல்லது வேறு எதுவாகவோ உங்கள் மீது சுமத்தியுள்ள எதற்கும், மறுபடியும் பிறந்த ஒவ்வொரு நபரிடமும், தேவனிடமிருந்து ஒரு உறுதியான அதிகாரம் - ஒரு ஆணை இருக்கிறது. எந்தப் பிசாசையும் வெளியேற்றப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இங்கே இருக்கிறார். அது புற்றுநோய், கட்டி, கண்புரை, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனை வெளியேற்றுவார், ஏனென்றால் அவனுக்கு எந்தச் சட்டப்பூர்வ உரிமையும் இல்லை. “உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்குகிற கர்த்தர் நானே.” அது சரியா? “நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டார். அவருடைய தழும்புகளால் நாம் குணமானோம்.” ஆனால் நீங்கள் போய்ப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். புரிகிறதா?

இப்போது, இஸ்ரவேல், அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். தேவன் சொன்னார், "அது உன்னுடைய நிலம். நான் அதை இப்போதே உனக்குக் கொடுக்கிறேன். இப்போது, நான் உனக்கு முன்னாக ஒரு சாட்சியை அனுப்பப் போகிறேன். இதோ ஒரு அக்கினி ஸ்தம்பம் இருக்கப் போகிறது. அது உன்னைத் பின்தொடரும். நீ எங்கே போக வேண்டுமோ அங்கே அது உன்னைச் சரியாக வழிநடத்தும்."

18 சரி, அதே பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்று சபையை வழிநடத்துகிறார். வேறு வழியில்லை... நீங்கள் சொல்லக்கூடிய ஒரே விஷயம், "சரி, இப்போது, இயேசு கிறிஸ்து என்னைக் குணமாக்கினார் என்று தேவன் என் இருதயத்தில் சொல்கிறார். நான் சும்மா... இது என் உடைமை. நான் அதை எடுத்துக்கொள்கிறேன். நான் மேலே செல்கிறேன். இது என்னுடையது." சரி, அப்படியானால் நீங்கள் தொடர்ந்து செல்லுங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களை வழிநடத்திக்கொண்டே இருப்பார். நீங்கள் எப்படி உணர்ந்தாலும் பரவாயில்லை, நீங்கள் உங்கள் உணர்வுக்குச் சென்றால், நிச்சயமாக நீங்கள்... நீங்கள் அதற்குத் திரும்பிச் சென்

றால், ஒவ்வொரு முறையும் உங்களுக்கு எதிர் மறையான சாட்சி இருக்கும்போது, ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் உங்கள் அறிகுறிகளைப் பார்க் கும்போது, நீங்கள் அப்போதே விழுந்துவிட் டீர்கள்.

நீங்கள் விசுவாசத்தில் எவ்வளவு உறுதியாக இருந்தாலும், இங்கிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களில் யாராவது, இப்போது உங்களுக்குள் ஏதோ ஒன்று வந்து நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் அல்ல என்று சொல்லி, நீங்கள் சாட்சி சொல்ல ஆரம் பித்து, "சரி, நான் இனி ஒரு கிறிஸ்தவர் அல்ல," என்று சொன்னால், நீங்கள் அப்போதே விழுந்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் இனி ஒரு கிறிஸ்தவர் இல்லை. நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் இல்லை என்று சாட்சி சொன்னவுடனே, நீங்கள் அப்போதே கிருபையிலிருந்து விழுந்துவிட்டீர் கள். நீங்கள் விழுந்துவிட்டீர்கள், ஏனென்றால் (பாருங்கள்) உங்கள் சொந்தப் பேச்சு நீங்கள் என்னவென்று சொல்கிறது. நீங்கள்... அது ஒரு... விசுவாசம் ஒவ்வொரு முறையும் செயல்படு கிறது.

19 இப்போது, கவனியுங்கள். தேவன் சொன் னார், "நான் என் பயத்தை உனக்கு முன்பாக

அனுப்புவேன்.” இப்போது, தேவன் சொன்னார், “நான் உனக்கு ஒரு வழியை உண்டாக்குவேன். நான் என் பயத்தை உனக்கு முன்பாக அனுப்பு வேன்.” நீங்கள் போகும்போது, “நான் என் குளவிகளை (hornets) உனக்கு முன்பாக அனுப்புவேன்.”

இப்போது அவர் அங்கே சென்றபோது, அவர்கள் அந்தப் பெரிய மதில் சூழ்ந்த நகரங் களைப் பார்த்தார்கள் என்று நாம் அங்கே காண்கிறோம், அந்த வேவுகாரர்கள் வெளியே போய்விட்டுத் திரும்பி வந்து, “உம்ம், நம்மால் ஒருபோதும் முடியாது. அந்த நகரங்களின் மதில்கள் மிக உயரமாக இருக்கின்றன, ஏன்... ஏன், அவர்கள்...” பன்னிரண்டு கோத்திரங்களில் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் நான் ஒருவரை அனுப்பினேன் என்று நினைக்கிறேன்.

பன்னிரண்டில் யோசுவா மற்றும் காலேப் ஆகிய இரண்டு பேர் மட்டுமே திரும்பி வந்து, “நம்மால் அதைச் செய்ய முடியும். நம்மால் அதைப் பிடித்துக்கொள்ள முடியும்,” என்றார்கள்.

இப்போது, மற்றவர்கள், “நம்மால் முடி யாது,” என்றார்கள்.

20 அவர்கள் வந்த இடமாகிய காதேஸ்-பர்னேயாவிலே, அந்த நியாயத்தீர்ப்பு இடத்தில், அங்கேதான் அவர்கள் தோற்றுப் போனார்கள், ஏனென்றால் திரும்பி வந்து, "ஏன், அவர்களுக்கு முன்னால் நாங்கள் வெட்டுக்கிளிகளைப் போல இருக்கிறோம்," என்று சொன்ன பெரும்பான்மை யான மனிதர்களின் பேச்சை அவர்கள் கேட்டார் கள். பாருங்கள், அவர்கள் அறிகுறிகளைப் பார்த் துக் கொண்டிருந்தார்கள், யோசுவாவும் காலேபும் தேவன் சொன்னதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தார்கள்: "நான் தேசத்தை உங்களுக்குக் கொடுக் கிறேன்." நகரம் எவ்வளவு பெரியது என்பது முக்கியமல்ல, ராட்சதர்கள் எவ்வளவு பெரிய வர்கள் என்பது முக்கியமல்ல, எல்லாரையும் விட தேவன் பெரியவர், தேவனே வாக்குறுதி அளித்தவர்.

எனவே அவர்கள் அக்கரைக்குச் செல்ல விரும்பினார்கள், அவர்கள் சொன்னார்கள், "அது ஒரு அழகான தேசம். அது ஒரு அற்புதமான தேசம்." இப்போது, அவர்கள் சில ஆதாரங் களுடன் திரும்பி வந்தார்கள். யாரோ ஒருவர் அக்கரைக்குச் சென்று சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சி

யடைகிறேன், நீங்கள் இல்லையா? (ஆம், ஐயா.) அந்தத் தேசத்தில் திராட்சைப் பழங்கள் இருக்கின்றன. ஆம், ஐயா. அவர்கள் திரும்பி வந்து ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். கடைசியாக, தேவன் சபை யுகத்திலிருந்து விலகி, யோசுவா என்ற மற்றொரு மனிதனை எழுப்பி, பாலஸ்தீனத்திற்குள்-அல்லது, வாக்குத் தத்த தேசத்திற்குள் சென்று, அவர்கள் ஒவ்வொரு பெலிஸ்தியனையும் வீழ்த்தினார்கள்.

21 இப்போது, பாருங்கள். தேவன் சொன் னார், "நான் அதை ஒரே நேரத்தில் உங்களுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை. நான் அதை ஒரே நேரத்தில் கொடுத்தால், தேசம் முழுவதும் வெறுமையாகிவிடும், அப்போது காட்டு மிரு கங்கள் உங்களுக்கு விரோதமாகப் பெருகி, உங் களை மேற்கொள்ளும். நீங்கள் தேசத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு, நான் அதை உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தரப்போகிறேன். நான் அவர்களைத் துரத்தி விட்டு, உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தரப்போகிறேன்."

இன்றிரவு தேவன் அப்படித்தான் செய்கிறார். ஒருவேளை இன்று, "சரி, நான் கொஞ்சம்

நன்றாக உணர்கிறேன். சரி, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். நாம் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள் வோம். இன்று நம்மிடம் கானானியர்கள் இருக்கிறார்கள். நாளை நாம் எமோரியர்களைக் கவனிப்போம்," என்று நீங்கள் சொல்லலாம். புரிகிறதா? நீங்கள் அதை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு, தேவன்... நீங்கள் எல்லா வற்றையும் ஒரே நேரத்தில் பெற்றால் உங்கள் கழுத்தை முறித்துக் கொள்ளலாம். புரிகிறதா? எனவே நீங்கள் போராடக்கூடிய அளவுக்குத் தேவன் அதை உங்களுக்குத் தருகிறார்.

"சரி," நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "நேற்று என் னால் என் கையை அவ்வளவுதான் அசைக்க முடிந்தது, ஆனால் இன்று இவ்வளவு அசைக்க முடிகிறது. கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். நாளை நான் இன்னும் அதிகமாக அசைப்பேன்." புரி கிறதா? கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெற்றுக்கொள் வீர்கள்.

22 ஓ, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: இது ஒரு அற்புதம் - என் வாழ்க்கையில் நான் கண்டதிலேயே மிகவும் அற்புதமான விஷயம் என்னவென்றால், என்னால் தாண்டவோ, அடியில் செல்லவோ, அல்லது சுற்றிக்கொண்டு

செல்லவோ முடியாத ஒரு சுவருக்கு எதிராக நான் நிற்கும்போதுதான் என் வாழ்க்கையின் மிகப்பெரிய நேரங்கள் அமைகின்றன. அது சரி. அப்போது நான் தேவனை நம்புகிறேன், அவர் வழியைத் திறக்கிறார், நான் அதன் வழியாகச் செல்கிறேன். தேவன் உங்களை அதன் வழியாக அழைத்துச் செல்கிறார். அது... நீங்கள் மறு பக்கத்தில் வெளிவரும்போது, சிம்சோன் சிங் கத்தைக் கொன்றது போல இருக்கும். அவன் மறுபக்கத்தில் வந்தபோது... அவன் சிங்கத்தைக் கொன்றபோது, அந்தச் சிங்கத்தின் பிணத்தி லிருந்து அவன் சாப்பிட்டதிலேயே மிக இனிமையான தேனைப் பெற்றான்.

சில சமயங்களில் நீங்கள் தேவனுடைய கிருபையினால் எதையாவது ஜெயித்தால், அது உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் ருசித்ததிலேயே மிக இனிமையான விஷயங்களில் ஒன்றாக இருக்கும் (அது சரியல்லவா?), நான் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று உங்களுக்கு ஆவிக் குரிய ரீதியில் தெரிந்தால். இப்போது, அவர் அதை எடுத்தார்... அவர்கள் அதைச் சிறிது சிறிதாகக் கொடுத்தார்கள். நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு நாம் வாழும் இந்தப் பெரிய

அறை... உங்களுக்குத் தெரியும், தேவனுடைய ராஜ்யம்... உங்களில் அநேகர் சுற்றிப் பார்ப்ப தில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இங்கிருக்கும் எத்தனை கிறிஸ்தவர்கள், “ஆமென்” என்று சொல்வீர்கள்? நீங்கள் தேவ னுடைய ராஜ்யத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து, உங்க ளிடம் என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்க மாட் டீர்களா?

23 யாரோ ஒருவர் சென்று, ஒரு வீட்டை வாங்கி, “சரி, அதுதான் வீடா?” என்று சொல் வதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமா? சமையலறைக்குள் பார்த்து, “சரி, நான் அதை வாங்குகிறேன்,” என்று சொல்வதா? இல்லை, இல்லை. யாரோ ஒருவர் உங்களுக்கு வீட்டை ஏற்கனவே கொடுத்துவிட்டு, நீங்கள் சமைய லறைக்கு, அல்லது கேரேஜுக்கு (garage) அல்லது எங்கேயாவது சென்று, “சரி, இது மிகவும் நல்ல வீடு. ம்ம்-ஹூம்,” என்று சொல்வதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமா? விலகிச் செல்வதா. இல்லை, ஐயா. யாராவது எனக்கு ஒரு வீட்டையோ அல்லது இல்லத்தையோ கொடுத்தால், நான் கேரேஜுக் குள், பரண் மேல், அடித்தளத்திற்குள் செல்

வேன். நான் அதைக் கொஞ்சம் கூட விடாமல் முழுவதுமாகப் பார்த்து, எனக்குச் சொந்தமானது என்ன என்று பார்ப்பேன். இப்போது, நீங்கள் அப்படிச் செய்ய மாட்டீர்களா?

சரி, நாம் அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, அது ஒரு நல்ல விஷயம். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறும்போது, அது நல்ல விஷயம், ஆனால் விஷயம் என்னவென்றால், உங்களுக்கு உள்ளே இருக்கும் அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் பார்க்க நீங்கள் இன்னும் சுற்றிப் பார்க்க வில்லை. அங்கே தெய்வீக சுகம் இருக்கிறது. அங்கே மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. அங்கே சமா தானம் இருக்கிறது. அங்கே எல்லாம் இருக் கிறது. அங்கே வல்லமை இருக்கிறது.

அங்கே எல்லாம்...

24 உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? தேவ னுடைய ராஜ்யம் ஒரு பெரிய பல்பொருள் அங்காடி (variety store) போன்றது. நீங்கள் எங்காவது ஒரு வணிக வளாகத்தில் உள்ள பல்பொருள் அங்காடிக்குள் நுழைகிறீர்கள்.

நீங்கள் உள்ளே செல்கிறீர்கள். இதோ இங்கே ஏதோ இருக்கிறது. அதைப் பாருங்கள். அது உங்களுடையது. இங்கே பாருங்கள். இங்கே வேறு ஏதோ இருக்கிறது. எனக்கு இந்தப் பெரிய பல்ப்பொருள் அங்காடியை மிகவும் பிடிக்கும், உங்களுக்குப் பிடிக்காதா? அதற்குள் எப்படி நுழைவது? ஒரே ஆவியினால் நாம் அனைவரும் தேவனுடைய பெரிய பல்ப் பொருள் அங்காடிக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப் பட்டு, தேவனுடைய அனைத்து ஆசீர்வாதங் களுக்கும் உட்பட்டிருக்கிறோம். ஆமென்.

ஒரே ஆவியினால் நாம் அனைவரும் ஒரு பல்ப்பொருள் அங்காடிக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த பல்ப்பொருள் அங்காடி இதோ இங்கே இருக்கிறது. மனிதகுலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதமும் ஒவ்வொரு வாக்குறுதியும், இந்த பல்ப்பொருள் அங்காடிக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் உரியது. நேராக நடந்து சென்று உங்களுடையதைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள். அது உங்களுடையது. அங்கே உயரத்தில் ஏதோ இருக்கிறது, நான்

அதை எடுக்க வேண்டும்... சில சமயங்களில் அதைப் பெற நான் உயரமாக ஏற வேண்டும்.

அது எனக்கு எட்டாத உயரத்தில் இருக் கிறது, ஆனால் நான் ஒரு ஏணியை எடுத்து அதை அடைகிறேன். அது எதைப் பற்றியது என்று பார்க்க நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் விரும்பவில்லையா?

சில சமயங்களில், அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவதைப் பற்றி மக்கள் பேசுவதை நான் முதல்முறையாகக் கேட்டது எனக்கு நினை விருக்கிறது. “சரி, அது என்ன?” என்று நான் நினைத்தேன். அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் நினைத்தேன், “சரி, ஆண்டவரே, அது உமது பல்ப்பொருள் அங்காடி யில் இருக்கிறது. நான் மேலே ஏறி, ஒரு ஏணியை எடுத்து, அது எதைப் பற்றியது என்று கண்டுபிடிக்கப் போகிறேன்.” நான் தேவனிடம் ஜெபித்துக் கொண்டே இருந்தேன். இதோ அது என்மேல் வந்தது. நான் வேறு ஏதோ ஒன்றைப் பார்க்கிறேன், ஏதோ ஒரு ஆசீர்வாதம், நான் சொல்கிறேன், “சரி, கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். அந்தச் சகோதரர் அங்கிருந்து சாப்பிடுகிறார். நானும் இந்த பல பொருள் அங்காடியில்தான்

இருக்கிறேன், அதனால் நான் என் ஏணியை நகர்த்தி மேலே ஏறி, நானே அதில் கொஞ்சத்தை எடுத்துக்கொள்வேன்.”

25 இப்போது, உங்களுக்குச் சுகம் தேவைப் பட்டால், மேலே ஏறுங்கள். இன்றிரவு தேவ னுடைய பல பொருள் அங்காடியில் அது இருக்கிறது. நீங்கள் அதை நம்பவில்லையா? மேலே எட்டி அதைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். அது உங்களுடையது. தேவன் அதை உங்களுக்கு வாக்களித்தார், ஆனால் நீங்கள் இங்கே பின் னால் நின்று கொண்டு, “ஆம், அது சரி என்று நான் நம்புகிறேன். ம்ம், ஹும். நான் அங்கே சென்றால் என்னால் அதைப் பெற முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்,” என்று சொல்ல முடியாது. சரி, போய் அதை எடுத்துக்கொள் ளுங்கள். அது உங்களுடையது என்று தேவன் சொன்னார். சும்மா நகர்ந்து போய் அதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆமென். எனக்கு அது பிடித்திருக்கிறது.

ஓ, தேவன் எல்லாவற்றையும் வாக்களித்தார் - விசுவாசத்தினால் எல்லாம் உங்களுடையது. முழு உலகமும் உங்களுக்குச் சொந்தம். உலகில் எதுவுமே... இந்த உலகம் கிறிஸ்தவர்களுக்குச்

சொந்தமானது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இப்போது அவர்களுக்குச் சொந்தமில்லை, ஆனால் அது... அவர்கள் அதற்கு வாரிசுகளாகப் போகிறார்கள். உலகின் ஒவ்வொரு தேசத்தையும் யார் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் தெரியுமா? பிசாசு. அவன் செய்கிறான் என்று வேதாகமம் சொல்லு கிறது. இயேசு கிறிஸ்து அதை ஒப்புக்கொண் டார். சாத்தான் இயேசுவை மேலே அழைத்துச் சென்று, உலகின் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தையும் அவருக்குக் காட்டினான்.

அவன் சொன்னான், "இவையெல்லாம் என் னுடையவை," சாத்தான் சொன்னான், "நான் அவற்றைக் கொண்டு என்ன செய்வேனோ... நான் விரும்புவதைச் செய்வேன்." மேலும், "நீர் தாழ்ந்துவிழுந்து என்னைப் பணிந்துகொண்டால் நான் அவற்றை உமக்குக் கொடுப்பேன்," என் றான். எப்படியும் தாம் அவற்றிற்கு வாரிசாகப் போவதை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர், "என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தால், என் ஊழியக்காரர்களை அழைப்பேன், அவர்கள் போராடுவார்கள், ஆனால் என் ராஜ்யம் மேலா னது," என்றார். புரிகிறதா?

“இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவார்கள்.” ஒரு நாள் இயேசு கிறிஸ்து பூமிக்கு வருவார், அவருக்குள் மரித்தவர்கள் உயிர்த்தெழுந்து அவருடன் வருவார்கள், அவரே ராஜா. நாம் இப்போது அவருடைய ராஜ்யத்தில் வேட்பாளர்களாகவும் அவருடைய குடிமக்களாகவும் இருக்கிறோம், நாம் ஒரு நாள் பூமிக்குத் திரும்புவோம், அழியாத மனிதர்களாக இருப்போம்.

26 இன்றிரவு இங்கே அமர்ந்திருக்கும் நரைத்த முடி உள்ள நீங்கள் அனைவரும், உயிர்த்தெழுதலில் இள வயது பையன்களாகவும் பெண்களாகவும், நீங்கள் சுமார் இருபத்திரண்டு வயதில் இருந்தது போலவே திரும்பி வருவீர்கள் என்பதை என்னால் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து நிரூபிக்க முடியும். தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து என்னால் அதை நிரூபிக்க முடியும். ஆம், ஐயா, நீங்கள் அங்கே என்றென்றும் இளமையாக இருப்பீர்கள். உங்கள் தலையிலிருந்து விழுந்த ஒரு முடி கூட, உங்கள் சரீரத்திலிருந்து போன ஒரு விஷயம் கூட,

உயிர்த்தெழுதலில் தேவன் மீட்டெடுக்காதது இருக்காது. அது முற்றிலும் உண்மை. ஓ, ஆம், நீங்கள் நிறைய பெட்ரோலியங்கள், மற்றும் ஒளி, மற்றும் இது போன்றவற்றால் உருவாக் கப்பட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் அவை இங் கிருந்து வெளியேறும்போது,

உங்கள் ஆவி வெளியேறும்போது, கவலைப் படாதீர்கள். அது ஒவ்வொன்றும் எங்கே இருக் கிறது என்பது தேவனுக்குத் தெரியும், நீங்கள் திரும்பி வரும்போது, முதலில் நீங்கள் எங்கே இருந்தீர்கள்? முதலில் நீங்கள் எப்படி இங்கே வந்தீர்கள்? தேவன் உங்களை நீங்கள் இருக் கிறபடியே உருவாக்கினார். அது சரியா? உங் களை இப்போது இருக்கும் நிலைக்குக் கொண்டுவர, யாரும் வந்து உங்கள் மீது சதையைப் பூசவில்லை. நீங்கள் இயற்கை யினால்... தேவன்... நீங்கள் இப்போது இருக் கும் நிலைக்கு வளர்ந்தீர்கள்.

தேவன் அதையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டு, தண்ணீர் திராட்சரசமாக மாறியது போல வார்த்தையை மட்டும் பேசுகிறார். சரி, அது எப்படியும் திராட்சரசமாக மாறியிருக்கும். அது அவருடைய அற்புதம். அவர் செய்திருப்பார்...

அது எப்படியும் திராட்சரசமாக மாறியிருக்கும், ஏனென்றால் அது திராட்சைக் கொடிகள் வழி யாகவும், திராட்சைப் பழங்களுக்குள்ளும், தொட்டிக்குள்ளும் சென்று, திராட்சரசமாக மாறி யிருக்கும், ஆனால் அவர் அதற்காகக் காத்திருக்க வில்லை. அவர் அதைச் சொன்னார், அது திராட்சரசமானது.

27 இப்போது, உயிர்த்தெழுதலில் என் தாய் எனக்கு மீண்டும் பிறப்பு கொடுக்க வேண்டிய தில்லை, உங்கள் தாயும், ஒன்பது மாதங்கள், பின்னர் பிறப்பு, பின்னர் அந்த வயது வரை வளர்வது வேண்டியதில்லை; தேவன் அந்தப் பாலியல் மற்றும் எல்லாவற்றையும் தவிர்த்து விட்டு, பேசுவார், அது அப்படியே நடக்கும். அவர் தேவன். அது அற்புதமாக இருக்காதா? ஆ, இனி வியாதி இல்லை, இனி மரணம் இல்லை, இனி துக்கம் இல்லை, இனி... ஓ, ஆ. அது எவ்வளவு அற்புதமான விஷயமாக இருக்கும். அது முழுமையான உண்மை என் பதை நாம் அறிவோம் என்று நினைக்கும்போது. இப்போது, நாம் அதை யாருக்காவது சொல்ல வேண்டும். அவர்களை அதற்குள் கொண்டு வர

நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது, தேவன்... ஒவ்வொரு இரவும் இங்கே கண்ணுக்குத் தெரியும் பரிசுத்த ஆவியின் நேரடி ஆதாரம்... இப்போது, நான் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக இருக்கிறேன். நான் உங்களுக்கு ஒரு சாட்சியம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு இரவும் இந்தக் கட்டிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் நேரடி ஆதாரம் இருக்கிறது, நண்பர்களே, அநேகமாக எதுவும் நடக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்போது, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்; இதைச் சொல்வதற்கு என்னை மன்னியுங்கள், நீங்கள் இருக்கும் அந்த வண்டலி லிருந்து (dreg) நீங்கள் வெளியே வர வேண்டும்.

இன்று, நான் இங்கே கட்டிடத்தில் இருப்ப தாக நான் கருதும் இரண்டு ஊழியர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்களில் ஒருவர், ஒவ்வொரு இரவும் அபிஷேகம் இறங்கும்போது என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அது என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள நான் அதை ஒரு 'டேப் ரெக்கார்டிங்கில்' கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

இப்போது, சில நேரங்களில் நான் வீட்டிற்குச் சென்ற பிறகு என் பையன், அல்லது யாராவது, நான் ஓரளவுக்கு இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பிய பிறகு, அவன் என்னிடம், “சரி, அப்பா, இன்றிரவு ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் நடந்தது, ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம்,” என்று சொல்வான்.

அங்கே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அந்த ஊழியர்கள் என்னிடம் சொல்வதில் நூறில் ஒரு பங்கு ஆப்பிரிக்க, இந்திய அல்லது ஏதேனும் வெளிநாட்டில் நடந்திருந்தால், ஆயிரக் கணக்கானோர் மனமாறியிருப்பார்கள். ஒரு ஊன முற்றவரோ அல்லது நோயாளியோ மிஞ்சி யிருக்க மாட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் படுக்கைகளைச் சுருட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சி யோடும் சந்தோஷத்தோடும் வீட்டிற்குச் சென் றிருப்பார்கள். அவர்கள் தீப்பந்தங்களை ஏற்றிக் கொண்டு, தேவனுடைய வல்லமை திரும்பி விட்டது என்று தங்கள் குரல்வளை கிழியக் கத்திக்கொண்டு காடுகள் வழியாக ஓடியிருப் பார்கள். அதுதான் உண்மை.

28 ஆனால் அமெரிக்காவில் நாம் நமது பெரிய மதச்சார்பான, கான்கிரீட் தொட்டிகளைக் கட்டுகிறோம், தேவன் நம் மீது பின்மாரியை

அனுப்பும்போது, நாம் அதைத் தவிர்த்துவிடு கிறோம்: "அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்து விட்டன. அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எதுவும் இல்லை." புரிகிறதா? நாம் மக்கள் மேலிருந்து அதை வடிகட்டி விடுகிறோம். நாம் சொல்கி றோம்... தேவன் தம்முடைய அற்புதமான வழி களில் செயல்படுவதை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள்; அவர்கள், "மனதின் தொலைஷுணர்வு (Mental telepathy), ஏதோ ஒன்று," என்று சொல்கிறார் கள். இப்போது, அது மெத்தடிஸ்டுகள் மற்றும் பாப்டிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல; அது பெந்தெ கொஸ்தேக்காரர்களும் தான். அது துல்லிய மானது.

ஆம், ஐயா, அவர்கள் மற்றவர்களை விட மோசமாகி வருகிறார்கள். அது சரி. பெந்தெ கொஸ்தேக்காரர்கள் மற்றவர்களைப் போலவே மோசமாக... தெய்வீக சுகமளிப்பதில் நான் மிகவும் மோசமாக நடத்தப்பட்டது ஒரு பெந்தெ கொஸ்தே சகோதரரால்தான். அவர் அனுமதிக் கவே மாட்டார்... நான்... ஒரு பெரிய ஆயுதக் கிடங்கு நிரம்பியிருந்த இடத்தில் நாங்கள் இருந்தோம், அங்கே ஆயிரக்கணக்கானோர் இருந்தார்கள், அவரிடம் நிறைய இருக்கைகள்

இருந்தன. அவர் சொன்னார், "தெய்வீக சுகத்தை நம்பும் ஒருவரை என் நாற்காலிகளில் உட்காரக் கூட நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்."

அவர் எங்களை அதை நடத்த அனுமதிக்க வில்லை. அவர் ஒரு 'ஃபுல் காஸ்பல்' (Full Gospel - முழு சுவிசேஷ) பிரசங்கியார். அவர் ஒரு முழு சுவிசேஷப் பிரசங்கியார் அல்ல. அவர் ஒரு முழு சுவிசேஷப் பிரசங்கியார் போல் நடித்தார். அது சரி. அவரால் அப்படி இருந்து கொண்டு அதைச் செய்ய முடியாது, ஏனென் றால்... அவரால் முடியாது. நீங்கள் சுவிசே ஷத்தை நம்பினால், நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்கள். அவ்வளவுதான்... நீங்கள் தேவனால் பிறந்திருந் தால், நீங்கள் தேவனுடைய மகன்; எல்லாம் சாத்தியம் என்று நீங்கள் நம்புவீர்கள், ஏனென் றால் நீங்கள் தேவனின் ஒரு பகுதி. நீங்கள் வேதாகமத்தை நம்பித்தான் ஆக வேண்டும்.

29 இப்போது, நண்பர்களே, நான் இதை விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கிறேன். நான் அதில் ஒரு புதியவன் (amateur) என்று நான் உணரலாம், ஆனால் என் விசுவாசம் எனக் குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வரத்தின் அடிப் படையில் அமைந்தது. அது... சிலர் வெளிப்

பாட்டைப் பெறுகிறார்கள். சிலர் அதை வார்த்தையிலிருந்து எடுக்கிறார்கள். சிலர் அதை ஏவுதலால் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். என்னுடையது ஒரு தரிசனம். அந்தத் தரிசனங்கள் நடப்பதை நான் பார்க்கும்போது, அதை மாற்றக் கூடியது உலகில் எதுவுமே இல்லை. புரிகிறதா? நான் அதை அவ்வளவு பார்த்திருக்கிறேன்...

இப்போது, நான் முதல்முறையாகச் சகோதரர் போஸ்வொர்த்தைச் சந்தித்தபோது, இங்கே வரும் வழியில்... அடுத்த சில நிமிடங்களுக்கு நான் பேச விரும்பும் இது, புளோரிடாவில் நடந்தது. நான்... இங்கே கீழே புளோரிடாவில் "லிட்டில் டேவிட்" (Little David) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சிறுவனைச் சந்திக்கத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன், அங்கே அவனுக்கு ஒரு கூட்டம் இருந்தது. கலிபோர்னியாவின் ஓக்லாண்ட் என்ற இடத்தில் நான் அவனைச் சந்தித்தேன், அவனுக்கு ஒரு சிறிய கலையரங்கம் இருந்தது, சுமார்... அந்தக் கலையரங்கத்தில் ஏழாயிரம் பேர் அமரலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதில் சுமார் மூவாயிரம் பேர் இருந்தார்கள், என்னிடம் மூவாயிரம் பேர் அமரக்

கூடிய ஒரு கலையரங்கம் இருந்தது, அதில் சுமார் ஏழாயிரம் பேர் இருந்தார்கள்.

எனவே அவர், “நாம் கலையரங்கங்களை மாற்றிக்கொள்ளலாம்,” என்றார். “லிட்டில் டேவிட்” யார் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். அங்கே ஒரு சிறிய பையன் நின்று கொண்டிருந் தான், நான் சொன்னேன்... அவன் என்னிடம், “சகோதரர் பிரான்ஹாம்,” என்று பேசிக் கொண்டே இருந்தான்.

நான், “உன் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டேன்.

அவன், “என் பெயர் ‘லிட்டில் டேவிட்’,” என்றான். ஏன், நான் அவன் தலையில் கையை வைத்தேன், ஒரு சின்னஞ்சிறு பையன்.

30 சரி, நான் நினைத்தேன்... இந்தச் சிறு பையன்களை நான் நிறையப் பார்த்திருக்கிறேன், உங்களுக்குத் தெரியும், அம்மா அவர்களுக்கு இயேசு முன்னணையில் பிறந்ததைப் பற்றியும் மற்ற காரியங்களைப் பற்றியும் சொல்லிக்கொடுத் திருப்பார்கள். எனவே அது அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன்.

கூட்டம் முடிந்த பிறகு, ஒரு நாள் இரவு இந்தச் சிறு பையன் பேசுவதைக் கேட்க நான் நழுவிச் சென்றேன். அவன் வெகு நேரம் எடுத்துக்கொண்டான். அந்தக் குழந்தை பிரசங் கிப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் நிறைய அறிமுக நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார்கள். சகோதரரே, அது அந்தக் குழந்தை அல்ல. அவன் தன் கோட்டை வீசி எறிந்தான், ஒரு வேதப்பகுதியை எடுத்துக் கொண்டான், அதை ஒரு மனிதனைப் போலக் கையாண்டான். அந்தப் பையன் ஒரு பிரசங் கியாராக இருந்தான்.

சரி, உடனே நான் சகோதரர்களிடம் சொல்ல ஆரம்பித்தேன், நான் சொன்னேன், “இப்போது, அது அற்புதமானது. இப்போது, அங்கேதான் சகோதரர்களாகிய நீங்கள், எல்லாச் சபை மூப் பர்களும் அந்தப் பையனைச் சூழ்ந்து கொண்டு...”

சரி, அவர்களில் ஒருவர் சொன்னார், “சரி இப்போது, அவன் இயேசுவின் நாமச் சபை யைச் சேர்ந்தவன், அவன் இதைச் செய்கிறான், அதைச் செய்கிறான்.”

நான் சொன்னேன், "அவன் எதைச் சேர்ந் தவன் என்பது பற்றிக் கவலையில்லை. தேவன் தம்முடைய கரத்தை அந்தப் பையன்மேல் வைத் திருக்கிறார். அதுதான் முக்கியமான விஷயம்.

31 அவனுடைய முத்திரை என்னவாக இருந் தாலும் அல்லது அதைப்பற்றி என்ன இருந்தா லும் அது ஒரு பொருட்டல்ல. அது என்ன என்பதில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வகையான விஷயங்களைப் பற்றி நீங்கள் விவாதிப்பதும் சச்சரவிடுவதும் இருக்கும் வரை, நீங்கள் இன்னும் மாம்சத்திற்குரியவர்களாகவே இருக்கிறீர்கள், தேவனிடத்தில் ஒருபோதும் எங்கும் செல்ல மாட்டீர்கள்." அது சரி. நான் சொன்னேன், "அதை மறந்துவிடுங்கள். அதைச் சுற்றி வாருங்கள். உங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான சிறு பிள்ளைகள் கிடைப் பார்கள்."

ஆனால் அடுத்த குழு அவர்கள் தங்களுக் கென்று ஒரு 'லிட்டில் டேவிட்'-ஐ (Little David) பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, நான் இங்கே புளோரிடாவிற்கு வந்தபோது, என் வாழ்க்கையில் நான் கண்டதிலேயே அது மிகவும் மோசமானதாக இருந்தது. நகரத்தில்

இருந்த “லிட்டில் டேவிட்”-களைக் கவனித்துக் கொள்ள இங்கே மியாமி பத்திரிகையில் இரண்டு பக்கங்களைப் போட வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சிறு குழு இங்கே சென்றுவிட்டால், அவர்களில் சிலரை இழந்துவிடுவோமோ என்று பயந்தார்கள்.

யாரையாவது இரட்சிக்க முயற்சிப்பதற்குப் பதிலாக, அது ஒரு உணவுச் சீட்டைப் (meal ticket) பற்றிய எண்ணத்தை எனக்குள் ஏற்படுத்தியது. அது துல்லியமானது. நான் எந்தப் புகழ்ச்சியோடும் அதைச் சொல்லவில்லை. இல்லை, ஐயா. எந்த... நான் சொல்ல வருவது... எதிலிருந்தும் விலகிப் போகாதீர்கள். யாரோ போகிறார்கள் என்று அவர்கள் பயப்படுவது போல் இருந்தது... ஏன், சகோதரரே. நாம் என்ன செய்யப் புறப்பட்டிருக்கிறோம்? அது ஒரு உணவுச் சீட்டாக இருக்கும் என்று நான் நினைத்தால், நான் எங்காவது ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு வேலைக்குச் செல்வேன். நான்...

32 விஷயம் என்னவென்றால், மக்களை இரட்சிக்க வேண்டும், யாருக்காவது உதவ வேண்டும். அதுதான் கிறிஸ்தவ மனப்பான்மை. ஆனால் ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் அது

இருந்தது, எனவே... இங்கே வரும் வழியில் அந்தச் சிறு பையன் ஃபிளாக்லர் (Flagler) தெருவில் எங்கேயோ வெகு தொலைவில் ஒரு கூடாரம் போட்டிருந்தான் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அது பரிதாபமாக இருந்தது... அங்கே ஒரு சிறிய கைப்பிடியளவு மக்களே அமர்ந்திருந்தார்கள்... சரி, அடுத்த நாள் நான் ஆரம்பிக்கக் கீழே வருகிறேன் என்று அவர்கள் கேள்விப்பட்டபோது, சகோதரரே, நகரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு சபையிலும் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவர் இருந்தார்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவர்களிடம் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருந்தது... சும்மா... ஏன், என்ன ஒரு யோசனை. பாவிகள் அதைப் பார்க்கிறார்கள், அதை விட நன்றாக அறிவார்கள். ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும், அங்கே ஏதோ தவறு இருக்கிறது.

33 மனிதனுக்கு அந்த மனப்பான்மை இருக்கும்போது, அவனால் தேவனுடைய ஆவியில் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியாது. உங்களால் முடியாது. உங்களால் ஒரு... கற்பனை செய்ய முடியுமா? சகோதரரே, அன்புதான்,

சகோதரியே, அன்புதான் நம்மைக் தேவனிடம் கொண்டு செல்கிறது. உங்களிடம் அன்பு இல்லையென்றால், உங்களிடம் தேவன் இல்லை.

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார், மற்ற மனிதனின் தவறுகள் என்னவாக இருந்தாலும், நாம் ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அவனுக்கு உதவ முயற்சிப்பதற்கு நமக்கு அந்த அன்பும் ஐக்கியமும் இருக்க வேண்டும், நாம்... நமக்கு இருக்க வேண்டிய ஒரு மாற்று வழி; அதுதான் தேவனுடைய ராஜ்யம். அவர் மெத்தடிஸ்ட், அல்லது பாப் டிஸ்ட், அல்லது பிரஸ்பிட்டீரியன், அல்லது அவர் எங்கே சென்றாலும் பரவாயில்லை, அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை நோக்கிச் செல்லும் வரைக்கும் சரி. அதுதான் முக்கியமான விஷயம், அது நிச்சயமாக ஒரு பரிதாபகரமான காட்சியாக இருந்தது. சரி.

கீழே வரும் வழியில் எனக்கு ஒரு தரிசனம் கிடைத்தது... நான் வெளியே வந்தபோது அதைச் சொன்னேன். தேவனுடைய கிருபையி னால் அந்தப் பெரிய இடம் நிரம்பி வழிந்தது, தேவன் அந்த இடத்தில் அசையத் தொடங்கிய

போது வெளியே அந்தப் பெரிய கூடாரம் இருந்தது. அங்கேதான் நான் சுவிசேஷத்தில் என் முதிர்வயதுத் தகப்பனான, சகோதரர் போஸ் வொர்த்தை இங்கே சந்தித்தேன். என்னை யாரென்று அவருக்குத் தெரியாது, கேள்விப்பட்ட தில்லை. பின்னர் அவர் வந்து அதைப் பார்த்த போது, அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், இதுதான் இப்போது தேவையான விஷயம்."

34 எனவே நான்... தரிசனம் இதுதான். நான் என் வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தபோது தரிசனங் களில் ஒன்றிற்குள் சென்றேன். ஆனால் அது கீழே வரும்போது ரயிலில் இருந்ததாக நான் நம்புகிறேன். நான் ஒரு சிறு பையனைப் பார்த்தேன் (நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நீங்கள் அதைப் புரிந்துகொள் வீர்கள்.), சுமார் எட்டு வயதுடைய ஒரு சிறு பையன், நாம் 'கிராக் ஹேர்கட்' (crock hair cut - வட்டமாக வெட்டப்பட்ட தலைமுடி) என்று அழைப்போமே, பழுப்பு நிற கண்கள். அவன் ஒரு விபத்தில், ஒரு கார் விபத்தில் அடிபட் டிருந்தான்.

சிறிய பையன்கள் முன்பு அணிவது போலக் குட்டையான கால்சட்டை (short pants) அணிந்திருந்தான், இங்கே இடுப்பு வரை உள்ள சட்டை போலவும், சுற்றிலும் பொத்தான்கள் வைத்து, 'பான்டிவேஸ்ட்' (pantywaist) என்று அழைக்கப்படும் ஒன்று, அல்லது சிறிய பையன்கள் முன்பு அணிவது போன்ற ஏதோ ஒன்று. நான் சிறு பையனாக இருந்தபோது அணிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் இதுபோலச் சுற்றிலும் பெரிய பொத்தான்களை வைப்பார்கள். அவன் மிகவும் கனமான நீண்ட காலுறைகளை (stockings) அணிந்திருந்தான், அவனுடைய சிறிய பாதம் அவனுடைய காலுறை வழியாக வெளியே வந்திருந்தது.

அது-அது நிறையப் பாறைகள்; பெரிய, கரடுமுரடான பாறை நிறைந்த நிலம் மற்றும் சில பசுமையான மரங்கள் நின்று கொண் டிருந்தன. அந்தச் சிறு பையன் மரித்தோரி லிருந்து உயிர்த்தெழுவதை நான் பார்த்தேன்.

35 நான் கீழே வந்தேன், மியாமி கூட்டத்தில் நான் அதைப் பற்றிப் பேசியதைக் கேட்ட மக்கள் இன்றிரவு இங்கேயே அமர்ந்திருக்கலாம். நான் இந்த அறிக்கையை வெளியிடுவதற்கு

முன்பு, மியாமி கூட்டத்தில் யாராவது இருந் தீர்களா, நான் அந்தத் தரிசனத்தைச் சொன்ன தைக் கேட்டீர்களா, அது நடக்கும் என்று சொன் னதைக் கேட்டீர்களா என்று ஆச்சரியப்படு கிறேன்? உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள். அங்கே பாருங்கள், சுற்றிலும் எல்லா இடங்களிலும். சரி.

மியாமி கூட்டத்தில்... நான் சொன்னேன், “ஒரு நாள் அது ‘வாய்ஸ் ஆஃப் ஹீலிங்’ (Voice of Healing) பத்திரிகையில் வரும். ஏனெனில் தேவன் சொன்னது நடந்தேற வேண்டும். அது தவறிப்போக வழியே இல்லை. தேவன் சொன்னபடியால் அது அப்படியே இருக்க வேண்டும்.”

சரி, உங்களில் அநேகருக்கு நினைவிருக்கும், அதே கூட்டத்தில் சுமார் ஒரு... நான் அங்கே சுமார் ஒரு வாரம் இருந்திருப்பேன் என்று நினைக்கிறேன், ஒரு சிறு பையன் நீர்ப்பாசனக் கால்வாயில் விழுந்து மூழ்கிவிட்டான். எனக்குத் தெரிந்தவரை அவனுடைய பெற்றோர் இப்போது இங்கே அமர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அவனது தந்தை அந்த அறிக்கையைக் கேட் டிருந்தார், அவர் தேவனுடைய அற்புதமான

செயலைக் கண்டிருந்தார், அவர் அந்தப் பிள்ளையை எடுத்துச்செல்ல, அடக்கம் பண்ணு கிறவரையோ அல்லது வேறு யாரையுமோ அனுமதிக்கவில்லை. தரிசனத்தில் நான் பார்த்த குழந்தை அதுதான் என்று அவர் நினைத்தார்.

36 திரு. ஹோக்ஸ்ட்ரா (Mr. Hoekstra), மற்றும் பலர் வெளியே சென்றார்கள், அந்தச் சிறு பையனைப் பார்க்க அவர்கள் என்னை வெளியே அழைத்துச் சென்றார்கள். அந்தச் சிறுவனை நான் பார்த்தபோது, அவன் நல்ல கருமையான தலைமுடி கொண்டவனாக இருந் தான். அது அவன் இல்லை. சின்னஞ்சிறு பையன், நன்றாக உடை உடுத்தியிருந்தான், சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறு வயதுடைய ஒரு சிறுவன், அது ஒரு கிராமப்புறம் அல்ல, பாறை கள் இல்லை. அங்கே ஒரு சில, யூகலிப்டஸ் மரங்கள் அல்லது ஏதோ ஒன்று, அல்லது மரங் கள் நின்று கொண்டிருந்தன என்று நினைக் கிறேன்.

நான் சொன்னேன், "இல்லை, இது அந்தப் பையன் இல்லை. மன்னிக்கவும், ஆனால் இது அந்தச் சிறுவன் இல்லை." தகப்பனின் ஆறுதலுக்காகவும் மற்ற காரியங்களுக்காகவும்

நான் மண்டியிட்டு ஜெபம் செய்தேன், அதனால் அவர்கள் - அடக்கம் பண்ணுகிறவர் அந்தச் சிறுவனை எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்ய முடிந்தது. நான் சொன்னேன், "இது அந்தச் சிறு பையன் இல்லை, அந்தச் சிறு பையன் வித்தியாசமானவன்."

37 பிறகு அன்று இரவு நான் கூட்டத்திற்கு வந்தேன், பார்வையாளர்களிடம் நான் திரும்பிச் சென்று அந்தச் சிறு பையனைப் பார்த்தேன் என்று விளக்கினேன், ஆனால் அது... அவர்கள் அவனை எப்படியோ கூடாரத்திற்குப் பின்னால், ஒரு வயல் வழியாகப் பின்னால் வைத்திருந் தார்கள், எனவே அது அந்தச் சிறுவன் இல்லை. அவன் நீண்ட நேரம் தண்ணீரில் இருந்தான்; அவர்கள் அவனை வெளியே இழுத்தார்கள், ஆனால் தந்தை அவர்களை அவனை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை.

இப்போது, நான் தொடர்ந்து சென்றேன். நான் மியாமியிலிருந்து மேலே சென்று, என் காரை எடுத்துக்கொண்டு தேசத்தைக் கடந்து மேற்கு கடற்கரைக்குச் சென்றேன், வழியெல் லாம் மக்களிடம் அதைத் தங்கள் வேதாகமத்தின் முன்/பின் வெற்றுத்தாளில் (flyleaf) எழுதும்படி

சொன்னேன். நான் சொன்னேன், "அவர் எனக்குச் சொல்லி இன்னும் நிறைவேறாத ஒரே விஷயம் அதுதான்." நான் சொன்னேன், "அது நிறைவேறும்."

38 கனடா வழியாக மேலே, கனடாவைக் கடந்து வின்ட்சர், ஒன்ராறியோவிற்குள் சென்று, கிழக்குக் கடற்கரை வழியாகக் கீழே திரும்பி வந்து மக்களிடம் இது நடக்கும் என்று சொன்னேன்... ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நான் குறிப்பிட்டிருப்பேன், "இதை உங்கள் வேதா கமத்தின் வெற்றுத்தாளில் எழுதுங்கள்," என்று சொன்னேன். நூற்றுக்கணக்கான மற்றும் நூற்றுக் கணக்கான, மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான, மற்றும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தங்கள் வேதாகமத்தின் வெற்றுத்தாளில் அதை எழுதினார்கள்.

சரி, வருடம் கடந்தது. மற்றொரு வருடம் கடந்தது. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆனால் எப்படியும் அது நடந்தாக வேண்டும். ஒரு நாள் இரவு நான் பின்லாந்துக்குச் சென்றேன், நான் குப்பியோ (Kuopio) வரை சென்றிருந்தேன். நான் அதிகமாக உபவாசித்து ஜெபிப்பேன். நான் கோபுரத்தின் உச்சியில் இருந்தேன், அங்கிருந்த சிறிய ஃபின்னியர்கள் (Finns) மிகவும் அன்பான

மற்றும் இனிமையான மக்கள். கூட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இருந்தார்கள், லாப்லாந்தியர்கள் (Laplanders) மற்றும் அனைவரும்.

எனவே நாங்கள் மேலே சென்றோம்... ரஷ்யர்கள் உள்ளே வந்து தங்கள் சிறிய நகரத்தை எங்கே குண்டுவீசித் தாக்கினார்கள் மற்றும் பல இடங்களை அவர்கள் எனக்கு அந்தக் கோபுரத்தில் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருந் தார்கள், சுமார் முப்பது ஊழியர்கள் இருந் தார்கள்.

39 எனவே நான் கோபுரத்தின் அடிவா ரத்திற்குக் கீழே வந்தேன், நான் அழ ஆரம் பித்தேன். ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் சில நாட்களாக உபவாசத்தில் இருந்தேன். எனக்குப் பசிப்பது போல் உணர ஆரம்பித்தேன். வழக்கமாக ஒரு உபவாசத்தில் நான் பசியை உணரவே மாட்டேன். உங்களுக்குப் பசித்தால், அது சாப்பிடுவதற்கான நேரம். அது சரி. இயேசு அதன் பிறகு பசியாயிருந்தார். புரிகிறதா? ஆனால் உங்களுக்குப் பசித்தால், அது சாப்பிடு வதற்கான நேரம்.

எனவே எனக்கு ஒருவித பசி எடுக்க ஆரம்பித்தது. சகோதரர் லிண்ட்சே, "சாப்பிட வருகிறீர்களா, சகோதரர் பிரான்ஹாம்?" என்று கேட்டார்.

நான் சொன்னேன், "இல்லை. எனக்குச் சாப்பிடத் தோன்றவில்லை, ஆனால் சகோதரர் லிண்ட்சே, எங்கேயோ ஏதோ ஒன்று இருக் கிறது." நான் அங்கே நடந்து சென்றேன், ஒரு மனிதன் வெளியே நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன், அவர்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்: "கொல்கொதாவில்" (On Golgotha).

அவர்களின் பாடல்கள் அனைத்தும் 'மைனர்' (minor) இசையில் உள்ளன, அது மிகவும் அழகாக இருந்தது. எனவே நான் கேட்டேன் - அந்த மனிதன் அங்கே நின்று அவர்களைப் பார்ப்பதைப் பார்த்தேன். நான் அங்கே சென்றேன்; அது இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த ஒரு நபர், வாங்குபவர் (buyer), குடிக்க முடிந்த அளவு குடித்திருந்தார், அவர் சொன் னார், "அவர்கள் அங்கே என்ன செய்கிறார்கள்?"

நான் சொன்னேன், "நீங்கள் ஆங்கிலம் பேசு கிறீர்கள்."

அவர் சொன்னார், “நான் ஒரு ஆங்கிலேயன்.”

நான் சொன்னேன், “ஏன், அவர்கள் ஒரு கீர்த்தனையைப் பாடுகிறார்கள்.”

அவர் சொன்னார், “உங்களுக்குத் தெரியுமா, அது கேட்பதற்கு அழகாக இருக்கிறது.” நான் சொன்னேன், “நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் இல்லையா?”

அவர் சொன்னார், “இல்லை, நான் அதை நம்புவதில்லை.”

நான் சொன்னேன், “சரி, உங்களைப் பற்றி நீங்களே வெட்கப்பட வேண்டும்.” நான் சொன்னேன், “உங்களைப் போல நீண்ட காலம் வாழ்ந்த, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதித்த விதத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர், இப்படியொரு கருத்தைச் சொல்கிறீர்களே.” சுமார் பத்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, இயேசு கிறிஸ்துவைத் தம்முடைய இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நான் அவரை வழிநடத்தினேன்.

40 அவர்கள் கீழே வந்தார்கள், நாங்கள் அங்கே மண்டியிட்டு ஜெபித்துக்கொண்டிருந்

தோம். நாங்கள் எழுந்தோம். அவர்கள் சில புகைப்படங்களை எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். அங்கே அவர்களுடைய டாக்ஸிகள் குதிரையால் இழுக்கப்படுபவை, உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அவர்கள்... சகோதரர் லிண்ட்சே நான் அந்தச் சிறிய இடத்தில் ஏற வேண்டும் என்றும், இந்த டாக்ஸியில் என் படத்தைப் பெற வேண்டும் என்றும் விரும்பினார், "நாங்கள் உங்களை ஒரு காரில் கீழே அழைத்துச் செல்லப் போகிறோம்," என்றார்.

மிகச் சில கார்கள் மட்டுமே உள்ளன. அங்கே நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் பழமையான, பயன்படுத்தப்பட்ட ஃபோர்டு (Ford) கார், இரண்டாயிரம் டாலர்களுக்கு விற்கும்; பெட்ரோல் கேலன் சுமார் ஒன்றரை டாலர், இரண்டு டாலர், அதுபோல இருக்கும். அது எப்படி இருக்கும் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம், அந்த ஏழைச் சிறிய ஃபின்னியர்கள், அவர்களிடம் பணம் இல்லை.

41 எனவே, நான் சொன்னேன், "ஏதோ ஒன்று நடக்கப் போகிறது."

சகோதரர் லிண்ட்சே சொன்னார், "சரி, அது என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள், சகோதரர் பிரான்ஹாம்?"

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியாது. அது சும்மா... ஏதோ ஒன்றைப் பற்றி தேவனுடைய ஆவியானவர் அருகில் இருப்பதை என்னால் சொல்ல முடியும். ஏதோ ஒன்று நடக்கப் போகிறது."

சரி, அவர் சொன்னார், "உங்களுக்கு ஏதாவது ஊகம் இருக்கிறதா?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை, எனக்கு இல்லை." நாங்கள் காரில் ஏறி மலையிலிருந்து கீழே இறங்க ஆரம்பித்தோம்.

சரி, அங்கே ஏதோ பரபரப்பை நான் பார்த்தேன், மலையின் அடிவாரத்தில் அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே என்ன நடந்தது என்றால், ஒரு 1935 ஃபோர்டு, அமெரிக்கத் தயாரிப்பு ஃபோர்டு V-8 கார். அங்கே குழந்தைகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்...

இப்போது, ஃபின்னியர்கள் அனைவரும் சிறிய நகரங்களில் வசிக்கிறார்கள், அவர்கள் வெளியே தங்கள் பண்ணைகளை வைத்திருக் கிறார்கள், அவர்கள் நாட்டுப்புறத்திற்குச் சென்று விவசாயம் செய்கிறார்கள், பின்னர் மீண்டும் நகரத்திற்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகள் பள்ளியிலிருந்து உள்ளே வருகிறார்கள்... கார்கள் மிகவும் அரிது, இந்த மனிதர் மணிக்குச் சுமார் அறுபது மைல் வேகத்தில் ஓட்டிக்கொண் டிருந்தார். அவர் இந்தக் குழந்தைகள் கூட்டத் தின் வழியாக ஓடினார், கட்டுப்பாட்டை இழந்தார்.

42 இரண்டு சிறு பிள்ளைகள் சாலையைக் கடக்க ஆரம்பித்தார்கள், ஒருவன் சுமார் ஐந்து வயது மற்றும் ஒருவன் சுமார் எட்டு வயது. அவர்கள் சாலையைக் கடக்க ஆரம்பித்தார்கள், அவர்கள் பயந்துபோய், திரும்பி வர ஆரம் பித்தார்கள்; ஓட்டுநர் கட்டுப்பாட்டை இழந்தார், அவர் தன் காரை வலதுபுறமாகத் திருப்பினார்.

அது வடக்கே இருக்கும், அவர் ஒரு சிறு பையனைத் தட்டையாக இப்படி மோதினார். மற்ற சிறு பையனை, 'ஃபெண்டர்' (fender) அவனது தாடையில் பிடித்தது, அவனைச்

சுழற்றி, ஒரு மரத்தின் மேல் வீசியது, அவனை மரத்தோடு மோதி நசுக்கியது. அவன் சும்மா... அவ்வளவுதான். பிறகு மற்றச் சிறு பையன், அவர் அவன் மேல் நேராக ஏற்றினார், காருக்கு அடியில் அவனை நசுக்கினார்; கார் பள்ளத்தில் குதித்தது. அந்தச் சிறு பையன் சக்கரத்தின் அடியில் சுற்றிக்கொண்டான், அது அவனது சிறிய உடலைச் சுமார் இருபது அடி உயரத்தில் காற்றில் உதைத்தது. அவன் புல்லில் போய் விழுந்தான்.

43 வெறும் ஒரு பழைய கடினமான கூழாங் கல் சாலை, நாங்கள் கீழே சென்றபோது, அந்தப் பரபரப்பு எல்லாம் அதைப் பற்றியதுதான். ஒரு சிறு பையன் தூக்கப்பட்டிருந்தான். கார் கீழே போய் நொறுங்கியது, ஓட்டுநர் மயங்கி விழுந்து விட்டார். அவர்களும் அவரை வெளியே எடுத் திருந்தார்கள். அந்தச் சிறு பையன் புதருக்கு எதிராக இருந்தான். இந்த மற்றச் சிறு பையன் இறந்துவிட்டான். அவன் இறந்து சுமார் இருபது அல்லது முப்பது நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டது. மற்றச் சிறு பையனை, அவனை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்ல யாரோ ஒருவரை அவர்கள் ஏற்கனவே பிடித்துவிட்டார்கள்,

ஆனால் இவனை அவர்களால் அசைக்க முடிய வில்லை.

இந்தச் சிறு பையன் சுவாசித்துக் கொண் டிருந்தான், அதனால் அவர்களால் அவனைப் பெற முடிந்தது, ஆனால் இந்தப் பையன் இறந்துவிட்டான். அடக்கம் பண்ணுகிறவர், நிச்சயமாக, அதை அறிவிக்க வேண்டும், இங்கே செய்வது போலவே, அவர்கள் வந்து அவனை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மருத்துவர் அதில் தலையிட மாட்டார், ஏனென்றால் அவன் இறந்துவிட்டான். அடக்கம் பண்ணுகிறவர் அவனை உள்ளே கொண்டு செல்ல உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும்.

44 ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்வதற்கு முன், அங்கே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, பெற் றோர்கள் வந்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அவர்கள் பெற்றோர்களை அழைத்துவருவதற்காக நாட்டுப்புறத்தில் உள்ள வயல்களுக்குச் சென் றிருந்தார்கள்.

ஆனால் நாங்கள் வந்தோம். அந்தப் பரபரப்பு என்னவென்று நாங்கள் ஆச்சரியப்பட் டோம். சரி, நாங்கள் நிறுத்தினோம், என்

மொழிபெயர்ப்பாளர் இறங்கி, பார்க்கத் தொடங்கினார். “ஓ, ஒரு சிறு பையன் கொல்லப்பட்டு இங்கே கிடக்கிறான்,” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திருமதி. ஐசக்சன் (Mrs. Isaacson), அவர் என் மொழிபெயர்ப்பாளர், தனிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பாளர். எனவே அவர் திரும்பி வந்து, “சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் அதைப் பார்க்க வேண்டும்,” என்றார்.

எனவே சகோதரர் லிண்ட்சே வெளியேறினார். “வாய்ஸ் ஆஃப் ஹீலிங்” (Voice of Healing) பத்திரிகை ஆசிரியர் கார்டன் லிண்ட்சேவை (Gordon Lindsay) உங்கள் பலருக்குத் தெரியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர் வெளியேறினார், ஒரு குழந்தையைப் போல அழுது கொண்டே திரும்பி வந்தார். “சகோதரர் பிரான்ஹாம், போய் அவனைப் பாருங்கள்,” என்றார். “நான்... இது என் சிறு பையனை எனக்கு நினைவூட்டுகிறது,” என்றார்.

45 “சரி, சகோதரர் மூர்,” நான் சொன்னேன், “நான் அவனைப் பார்க்க விரும்பவில்லை.” எனவே சகோதரர் மூர் வெளியேறினார். எனக்கு

ஒரு பையனும் இங்கே இருக்கிறான், உங்களுக்குத் தெரியும், நான்... நான் வாரக்கணக்கில் வீட்டை விட்டு வெளியே இருந்தேன். பில்லி பால் (Billy Paul) அதே வயதில் இருந்தான். நான் அந்தச் சிறு பையனைப் பார்க்கப் போக விரும்பவில்லை.

எனவே சகோதரர் மூர் (Brother Moore) வெளியேறினார், அவர் சொன்னார்... அவர் அழுதுகொண்டே திரும்பி வந்து, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் அவனைப் பார்க்க வேண்டும்," என்றார். சொன்னார், "நான்- நான் இதுபோல எதையும் பார்த்ததில்லை." சொன்னார், "பாவம் அந்தச் சின்னஞ்சிறு பையன் துண்டு துண்டாக நசுங்கிவிட்டான்."

நான் சொன்னேன், "இது மிகவும் மோசமானது."

சொன்னார், "இப்போது, பெற்றோர்கள் இங்கே வரும்போது அவர்கள்... நாம் அவனை நகர்த்த வேண்டும், அவனை நகரத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு எங்கள் கார் வேண்டும். ஏனென்றால் அது...

அவர்களுக்கு வேறு கார் எங்கே கிடைக்கும் என்று தெரியவில்லை.”

எனவே நான் சொன்னேன், “சரி. நாம் அவனை நகர்த்தலாம்.”

அவர்கள் சொன்னார்கள், “சரி...”

46 நான் நினைத்தேன், “சரி, நான் அந்தக் குழந்தையை ஒரு முறை பார்ப்பேன் என்று நினைக்கிறேன்.” நான் வெளியே வந்தபோது, அந்தச் சிறு பையனைப் பார்த்தேன், ஓ, அவன் சிறிய வாய் திறந்திருந்தது, அவன் கண்கள் இப்படிப் பின்னால் செருகியிருந்தன; நான்... அவர்கள் அவன் முகத்தின் மேல் ஒரு கோட்டை (coat) போட்டிருந்தார்கள். நான் நினைத்தேன், “ஓ, என், ம்ம். அந்த ஏழை அம்மாவும் அப்பாவும் வந்து அந்த ஏழைச் சிறிய உயிரினம் அப்படி அங்கே கிடப்பதைக் காணும்போது என்ன செய்வார்கள், வயலில் வேலை செய்துகொண்டு...”

மேலும் அவர்கள், அந்த ஏழை ஃபின்னி யர்கள் (Finns). அவர்கள் மட்டுமே நமக்குத் தங்கள் கடனை, தங்கள் போர்க்கடனைச்

செலுத்தியவர்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் அது தெரியும், நீங்கள் மனிதர்கள், மற்றவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் நேர்மையான மற்றும் உண்மையான மக்கள். உலகில் தேவனுக்குப் பயந்தவர்கள் யாராவது இருந்தால் அவர்கள் பின்லாந்தில் வசிக்கிறார்கள். அது... அவர்கள் உண்மையில் தேவனுக்குப் பயந்த மக்கள். தங்களிடம் உள்ள அனைத்திற்கும் அவர்கள் தேவனை நம்புகிறார்கள். அவர்கள் நம்பித்தான் ஆக வேண்டும். அவர்கள் அங்கே போர்க் களத்திலேயே வாழ்கிறார்கள். அந்தச் சிறிய வீரர்கள் அங்கே, அவர்களில் சில சிறிய பையன்கள் இன்னும் சவரம் கூடச் செய்ய வில்லை, பதினைந்து வயது. அவர்கள் அவர் களைக் கொன்று குவிக்கிறார்கள்... அந்த ரஷ்யர் கள், அங்கே எப்படி இருக்கிறது என்று உங்க ளுக்குத் தெரியும், அவர்கள் ஒரு போரை அறிவிக்கிறார்கள், அவர்கள் அவர்களைக் கொன்று குவிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் கடந்த போரில் செய்தார்கள், பின்னர் ஜெர்மனி யர்கள் மற்றும் பலர் அவர்களைப் பிடித்தார்கள்.

47 எனவே நான் வெளியே வந்து அந்தச் சிறு பையனைப் பார்த்தபோது, நான் உங்க

ளுக்குச் சொல்கிறேன், என் இதயம் வெடித்து விடும் என்று நினைத்தேன். நான் அப்படி விலகிச் செல்ல ஆரம்பித்தேன். இப்போது, இது புனைகதை போல் ஒலிக்கிறது, ஆனால் இது இல்லை, நண்பர்களே. நான் அந்தச் சிறு பையனிடமிருந்து நகரத் தொடங்கியபோது, யாரோ என் தோளில் கை வைத்தார்கள்.

நான் சொன்னேன்... அது சகோதரர் லிண்ட்சே என்று நினைத்துத் திரும்பினேன். என்னைச் சுற்றி யாரும் இல்லை, ஆனாலும் என் தோளில் ஒரு கை இருந்தது. நான் நினைத்தேன், “சரி, அது விசித்திரமானது. சரி, யாருடைய கை அது?” என்னைச் சுற்றி யாரும் இல்லை. நான் நினைத்தேன், “சரி, இது என்ன வாக இருக்கும் என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன்?” நான் நடந்து செல்ல ஆரம்பித்தேன், நான் சும்மா... அந்தக் கை என்னை அப்படி இழுப் பது போல் இருந்தது.

சரி, நான் சகோதரர் மூரைப் பார்த்தேன், அவர், “என்ன விஷயம், சகோதரர் பிரான்ஹாம்?” என்றார்.

நான் சொன்னேன், “எனக்குத் தெரியாது.”

அவர் சொன்னார், "சரி, நீங்கள் மிகவும் வெளிறிப்போய் இருக்கிறீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியாது."

48 எனவே நான் மீண்டும் அந்தச் சிறு பையனைக் குனிந்து பார்த்தேன். நான் அவனை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன், அந்தக் கை என்னை விட்டு விலகியது. நான் சொன்னேன், "அவர்கள்-நீங்கள் அந்தச் சிறு பையனின் முகத்தை மீண்டும் திறக்கச் சொல்வீர்களா என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன்."

அவர்கள் சொன்னார்கள், "ஆம். நீங்கள் அவனை இப்போது காரில் ஏற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் அவனை எடுத்துச் செல்லப் போகிறார்கள்." அங்கே மக்கள் கத்திக்கொண்டும் அழுதுகொண்டும் இருந்தார்கள். நான் மீண்டும் கீழே பார்த்தேன். இப்போது, எனக்குள் நான் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருந்தேன், நான் அதைத் தவறவிட்டிருப்பேன் (புரிகிறதா?), ஆனால் தேவனுடைய இறைமையைப் பாருங்கள். நான் கீழே பார்த்தேன்; நான் சொன்னேன், "இந்தப் பையனை நான் எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறேன்."

நான் சொன்னேன், “இங்கே வாருங்கள், திருமதி.ஐசக்சன்.” நான் சொன்னேன், “அந்தப் போதகர்களிடம் அந்தச் சிறு பையன் ஜெப வரிசையில் இருந்தானா என்று கேளுங்கள்.” நான் தரிசனத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே மறந்து விட்டேன். புரிகிறதா?

அவர்கள் சொன்னார்கள், “இல்லை.” அவர்களில் யாருக்கும் அவனைத் தெரியாது.

49 நான் சொன்னேன், “இவனை யாருக்காவது தெரியுமா?” யாருக்கும் அவனைத் தெரியாது. “சரி,” நான் சொன்னேன், “விசித்திரமாக இருக்கிறது, அந்தச் சிறு பையனை நான் எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறேன்.” நான் என் தலையை இப்படி உயர்த்தினேன்... அங்கே அந்தப் பாறைகள் கீழே வந்துகொண்டிருந்தன, அந்தப் பசுமையான மரங்கள். நான் மீண்டும் பார்த்தேன். நான் சொன்னேன், “அதோ அவன் இருக்கிறான். அது அவன்தான்.” நான் சொன்னேன், “சகோதரர் மூர், சகோதரர் லிண்ட்சே, அருகில் வாருங்கள்.” நான் சொன்னேன், “உங்கள் வேதாகமத்தைத் திறங்கள்.”

அவர்கள், “என்ன விஷயம்?” என்றார்கள்.

நான் சொன்னேன், "உங்கள் வெற்றுத் தாளுக்குத் (flyleaf) திருப்புங்கள்."

சொன்னார்கள், "என்ன விஷயம்?"

நான் சொன்னேன், "மியாமியில், புளோரிடாவில், அன்று இரவு அந்தச் சிறு பையன் இருந்ததை நினைவிருக்கிறதா..."

அவர்கள் சொன்னார்கள், "ஆம்." ஆரம்பித்தார்கள்... சொன்னார்கள், "பழுப்பு நிற முடி, சிறிய 'கிராக் ஹேர்கட்' (crock hair cut), பழுப்பு நிற கண்கள், சாலையில் கிடக்கிறான்."

50 நான் சொன்னேன், "அங்கே முறுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த மரங்களைப் பாருங்கள். புரிகிறதா? அந்தப் பாறைகளைப் பாருங்கள், நான் சொல்கிறேன், அந்த மரங்கள்?" நான் சொன்னேன், "புரிகிறதா? விபத்தில் கொல்லப்பட்டான், சாலையின் ஓரம், இறந்து இப்போது சுமார் முப்பது நிமிடங்கள் ஆகிறது. அவனது பிஞ்சு கைகள் இப்படிக் கீழே இழுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவனது பிஞ்சு கால்கள்," நான் சொன்னேன், "அது அந்தப் பையன்."

அவர்கள் சொன்னார்கள், “சரி, சகோதரர் பிரான்ஹாம், அந்த விளக்கம் பொருந்துகிறது.”

நான் சொன்னேன், “அது அவன்தான்.”

ஓ, என்னே. உலகில் யாரும்... நான் இப்போது உணர்ச்சிவசப்பட்டிருக்கிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் நான் இல்லை. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு மரித்தோரி லிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதை அறிவது எனக்குப் பரவசமூட்டுகிறது. இந்தப் புறச்சமய மதங்கள் அனைத்தும் பொய்யானவை. ஒரே ஒரு மெய்யான, ஜீவனுள்ள தேவன் இருக்கிறார், அவருடைய குமாரன் கிறிஸ்து இயேசு. அது சரி. அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து விட்டார், அவர் தம்முடைய இருப்பினால் நம்மைக் கிருபை செய்திருக்கிறார். ஆமென். ஓ, என்.

இவற்றில் எத்தனை விஷயங்கள் நடந்திருக் கின்றன. இது என் கூற்றுக்கள் மட்டுமல்ல, சகோதரரே; முழு பின்லாந்து அரசாங்கத்திற்கும் இது தெரியும். அங்கே... அங்கே அந்தச் சிறு பையனைப் பார்த்து, நான் சொன்னேன், “அது அவன்தான்.”

அவர்கள் சொன்னார்கள், "அவன் பிழைப் பான் என்று சொல்கிறீர்களா?"

51 நான் சொன்னேன், "இந்தப் பையன் அடுத்த சில நிமிடங்களில் உயிருடன் இல்லா விட்டால், என் முதுகில் கள்ளத் தீர்க்கதரிசி என்று ஒரு அட்டையை ஒட்டுங்கள்." நான் சொன்னேன், "அது அந்தப் பையன், அவன் பிழைக்கப் போகிறான்."

சொன்னார்கள், "அவன் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? அவன் நசுங்கிப் போயிருப்பதைக் கவனியுங்கள்."

நான் சொன்னேன், "அவன் பிழைக்கிறானா இல்லையா என்று பாருங்கள்." நான் சொன் னேன், "எல்லோரும் அமைதியாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள்." அவர்கள் அவனைத் தூக்க விரும்பினார்கள். நான் சொன்னேன், "கர்த்தர் என்னை எப்படி மண்டியிடச் சொன்னார் என்பது எனக்குத் தெரியும்." இந்தச் சிறு பையனுக்காக ஜெபிக்க நான் மண்டியிட்டேன். நான் சொன்னேன், "பரலோகப் பிதாவே, அமெரிக்காவில் தாய்நாட்டில், சுமார் இரண் டரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புளோரிடாவில்

இந்தச் சிறு பையனை நீர் எனக்குக் காட்டினீர். நீர் எனக்குத் தரிசனத்தைக் கொடுத்தீர், இவை அனைத்தும் நீர் சொன்னபடியே சரியாக இருக்கின்றன. இப்போது, உமது ஊழியக்காரனாக, நீர் சொன்ன, 'வியாதியுள்ளவர்களைச் சொஸ்தமாக்குங்கள், மரித்தோரை எழுப்புங்கள், குஷ்டரோகிகளைச் சுத்தம்பண்ணுங்கள், பிசாசுகளைத் துரத்துங்கள். இலவசமாய்ப் பெற்றீர்கள், இலவசமாய்க் கொடுங்கள்' என்கிற உமது இடத்தில் நான் செயல்படுகிறேன். உமது வார்த்தையின்படியும், ஒரு தரிசனத்தின் மூலம் நீர் உரைத்த வார்த்தையின்படியும் செயல்பட்டு, இந்தக் குழந்தையைப் பிடித்திருக்கும் மரணத்தைப் பார்த்து நான் சொல்கிறேன், 'நீ இனி இவனைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் இவனை விட்டுவிடு.'"

52 அந்தப் பையன் அப்படியே தன் காலில் குதித்து, கத்திக்கொண்டு தன்னால் முடிந்தவரை வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தான், அங்கே நின்றிருந்த ஃபின்னியர்கள் அனைவரும் கத்திக் கொண்டும் கூச்சலிட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள், உங்கள் வாழ்நாளில் நீங்கள் கேட்டிராத

ஒன்று. அந்தச் சிறு பையன் குதித்தெழுந்தான், என்ன நடந்தது என்று தெரியாமல், ஓடினான்.

அது எப்படி நடந்தது, நண்பர்களே? என்னைக் கேட்காதீர்கள். என்னால் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது. என் கருத்துப்படி அந்தப் பையனின் உடலில் ஒரு எலும்பு கூட முழுமையாக இல்லை. இப்போது, மருத்துவர் யார் என்று சொல்லவில்லை... அவனது எலும்பு கள். அவன் பார்ப்பதற்கு ஒரே விஷயம் என்ன வென்றால், அவனது பிஞ்சு பாதம் அவனது காலுறை வழியாக வெளியே வந்திருந்தது, நாம் இங்கே வாங்குவது போன்ற பெரிய பழைய வரிவரியான கனமான காலுறை. அவனது பிஞ்சு கால்கள் முறுக்கப்பட்டிருந்தன. அவனது பிஞ்சு கைகள் இப்படி வெளியே கிடந்தன. முகம் முழுவதும் இரத்தம், அவனது சிறிய நாக்கு வெளியே தள்ளியிருந்தது, வாய் திறந்திருந்தது. அவனது கண்கள் அப்படிப் பின்னால் ஓடி யிருந்தன, முற்றிலும் குளிர்ந்து இறந்து கிடந் தான்.

53 மேலும் நகரத்தின் மேயருக்கு இணை யான தலைமை அதிகாரி அதைப் பார்க்க அங்கே இருந்தது தற்செயலாக நடந்தது. அவர்...

என்னிடம் அவருடைய அறிக்கைகள் வீட்டில் உள்ளன, அது வெளிவரும்... இங்கிலாந்திலிருந்து எப்போதும் என்னை அங்கே வரும்படி அழைக்கும் இந்த நபர் யார்? என்ன? டிகோர்சி (Decoursey), கென்னத் டிகோர்சி (Kenneth Decoursey), நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்... “இன்டெலிஜென்ஸ் டைஜஸ்ட்” (Intelligence Digest), “இன்டெலிஜென்ட் டைஜஸ்ட்”-ஐப் படியுங்கள். அவர் அதை எழுதுகிறார். அவர் உலகம் முழுவதும் செல்கிறார். அவர் என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்தார், எல்லாம் செய்தார். நான் செல்லும்போது, நான் அங்கே வந்து, இங்கிலாந்தின் பேராயருக்காக (Archbishop) ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். நாங்கள் அவரைப் பார்க்க இருக்கிறோம், அவர் இந்த அடுத்த வாரம் அந்த ‘டைஜஸ்ட்’-ல் அதை எழுதுகிறார். உலகம் முழுவதும் செல்ல ஒவ்வொரு மொழியிலும் அது மொழிபெயர்க்கப்படும் (புரிகிறதா?). அவர் பின்லாந்திலிருந்து நேரடித் தகவலைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இப்போது. ஓ, எவ்வளவு அற்புதமானது. அன்று இரவு நான் அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். அந்த மற்றச் சிறிய குழந்தை...

இரண்டாவது இரவு கடந்துவிட்டது, அந்த மற்றச் சிறு பையனின் ஏழைத் தாய், அவளிட மிருந்து அத்தகைய அலறல்களை நான் கேட் டதே இல்லை. அவர்கள்...

54 இரவில் உள்ளே செல்லும்போது அவர் கள் இரண்டு அதிகாரிகளை முன்னால் அழைத் துச் செல்வார்கள்... அன்று இரவு நான் உள்ளே சென்றபோது - மக்களுக்காக ஜெபிக்க மெஸுஹல்லிக்கு (Messuhalli) சென்றபோது, உள்ளே இருபத்தைந்தாயிரம் பேர் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு மைல் - சுமார் முப்பது பேர் வரிசையாக கிட்டத்தட்ட ஒரு மைல் தூரம், ஆறு அல்லது எட்டுத் தொகுதிகள் (blocks) அப்படி, உள்ளே நுழையக் காத்துக்கொண்டிருந் தார்கள். மேலும் கவனியுங்கள், தெருக்களின் வழியாகக் கீழே கடந்து செல்லும்போது...

எல்லாப் போர்களையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் விஷயத்தை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். அது இரும்புத் திரைக்கு (Iron Curtain) அப்பாலும் சென்றது, பரோன் வான் ப்லோம்பெர்க் (Baron von Blomberg) உடனும்... இந்திய சாலையை (Indian Road) எழுதிய இந்த

மனிதரை நான் நினைத்துப் பார்க்க முயற்சிக் கிறேன். அவர் பெயர் என்ன? ஸ்டான்லி ஜோன்ஸ் (Stanley Jones)? இங்கே மேலே செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கில், ரஷ்ய முகாமில் இருந்த ஒரு சிறிய ரஷ்ய-அல்லது ஜெர்மானியப் பையனுடன்... அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், என்னைக் குழப்புவது என்னவென் றால், உங்கள் கூட்டங்கள் அமெரிக்காவில் இருப்பதை விட நன்றாக அறியப்படவில்லை." சொன்னார், "அவை இங்கே இருப்பதை விட இரும்புத் திரைக்குப் பின்னால் நன்றாக அறியப்படுகின்றன. ஆனால் நம்முடைய கர்த்தர் செய்தது அற்புதமான விஷயம்." சொன்னார், "அது ரஷ்யா முழுவதும் பரவியது."

55 அவர் ஒரு... அவர் வெளியே வந்து சுமார், ஆறு அல்லது எட்டு மாதங்கள் ஆகி யிருக்கும், வான் ப்லோம்பெர்க் அவரை ரஷ்ய முகாமிலிருந்து வெளியேற்றினார், அங்கே அவர் தப்பித்துச் சுதந்திர ஜெர்மனிக்கு வந்தார், பரோன் அவரை வெளியேற்றி இங்கே புளோரி டாவில் வைத்திருந்தார், ஒரு சிறிய ஜெர்மன் பையன். அவனுடைய சகோதரிகள் வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டுக் கற்பழிக்கப்பட்

டார்கள். அவர்கள் இருவரும் பைத்தியமாகி அங்கே இறந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பயங்கரமான விஷயத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர் சொன்னார், "அவர்கள் அங்கே நிச்சயமாக..."

பிறகு அன்று இரவு நான் உள்ளே சென்ற போது, சாலையில் கீழே செல்லும்போது, கிறிஸ்தவ நண்பர்களே, அங்கே நூற்றுக்கணக்கான கடினமான ரஷ்யர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். உங்கள் பிறப்பிடத்திலிருந்து நாற்பது மைல்கள் - ரஷ்யாவில் உங்கள் பிறப்பிடத்திலிருந்து நாற்பது மைல்கள் தள்ளி நீங்கள் வசித்தால், உங்களிடம் விசா இருக்க வேண்டும். நாங்கள் அங்கே மேலே சென்றபோது, கட்டுப்பாட்டு மண்டலம் இருக்கும் அந்தப் பக்கமாகச் செல்ல வேண்டியிருந்தது; அவர்கள் எங்களை ஒரு வீட்டில் அமைக்கப்பட்ட சுரங்கப்பாதை வழியாகச் சுமார் ஐம்பது மைல்கள் அழைத்துச் சென்றார்கள். நாங்கள் உள்ளே சென்றபோது, அந்த... அந்தச் சிறிய பழைய ரயிலில் அவர்களிடம் இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் இருந்தன, அந்த ரஷ்யர்கள், அவர்கள் இந்தத் திரைச்சீலைகளைக் கீழே இழுத்தார்கள். அந்த ரஷ்யர்கள்

இயந்திரத் துப்பாக்கிகளுடன் இங்கே நிற்கி றார்கள், நாங்கள் கடந்து செல்லும் நேரம் முழு வதும் அந்த ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்க்க வில்லை. நான் ஒரு சிறிய ஃபின்னிய வீரரிடம் கேட்டேன், சொன்னார், "நீங்கள் அமெரிக்கர்கள் விரைவில் கண்டுபிடிப்பீர்கள். அங்கே பின்னால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று கவலைப்பட வேண்டாம்." சரி.

56 எனவே அவர்கள் தங்களிடம் நிலத்தடி விமானக் குண்டு முகாம்கள் (air-bomb shelters), மற்றும் அனைத்தும், மற்றும் விமானங்கள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள், அவை சுழலக் கூடியவை அல்லது ஏவுகணைகளை அனுப்பக் கூடியவை, அவை ஐக்கிய மாகாணங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு தேசத்தையும் ஒவ்வொரு நகரத்தையும் ஐந்து நிமிட நேரத்தில் அணு குண்டுகளால் தாக்கி, அந்த ஒரு இடத்திலிருந்தே அவற்றை நேராக அனுப்ப முடியும். எனவே சகோதரரே, நாம் ஒரு பயங்கரமான யுகத்தில் வாழ்கிறோம். மனிதர்கள் தேவனோடு சரியாக இருக்க வேண்டிய, தேவனைத் தேட வேண்டிய ஒரு காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம், ஏனென்றால் அழிவு வரும் நேரம் நான் இந்தப் பீடத்தில்

நிற்பது எவ்வளவு உறுதியோ, அவ்வளவு உறுதி யாகத் தாக்கும். நாம் அதை அடைவது நிச்சயம். நாம் தேவனைப் புறக்கணித்து, தேவனை நாம் நடத்தும் விதத்தில் நடத்தினால், நண்பர்களே, நாம் எப்படித் தப்பிக்க முடியும்? மக்கள் நகரம் வழியாகக் கீழே போவதையும், நகர அதிகாரிகள் கிறிஸ்துமஸ் மற்றும் அது போன்ற விஷயங் களைக் கொண்டாட விஸ்கி குடிப்பதையும் பார்க்கும்போது, உங்களால் எப்படி முடியும்? இடங்களை அழிப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் தேவன் செய்வார் என்று நீங்கள் எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும்? அது உண்மையல்லவா? முழு தேசமும் எல்லா இடங்களிலும் மாசுபட்டுள்ளது. முழு உலகமும் மாசுபட்டுள்ளது. அது சரி. ஒன்று மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது, அது தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து வின் வருகை, நாம் கொண்டிருக்கும் உலகின் ஒரே நம்பிக்கை. இன்றிரவு அவரிடம் ஓடி வாருங்கள்.

57 பிறகு அதன் வழியாகக் கீழே செல்லும் போது, சாலையில் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்த அந்தப் பெரிய, முரட்டுக்கரங்கள் கொண்ட ரஷ்யர்கள்... அது அதே குழுவா என்று எனக்குத்

தெரியவில்லை, ஆனால் அவர்கள் அங்கே நின்று நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த இடத்தை அடைய நான் பல நகரத் தொகுதிகள் (blocks) நடக்க வேண்டியிருந்தது, வீரர்கள் முன்னும் பின்னும் அப்படிச் சென்றார்கள், அந்த ரஷ்யர்கள் அங்கே நின்றார்கள், அவர்கள் கடந்து செல்லும்போது கண்ணீர் அவர்கள் கன்னங்களில் அப்படி வழிந்தோடியது. அவர்கள் அப்படி கடந்து செல்லும்போது அந்தத் தட்டையான ரஷ்ய சல்யூட் (flat Russian salute) வைத்தார்கள், கண்ணீர் வழிந்தோடியது. முடிந்த உடனேயே, அவர்கள் அந்தச் சிறிய ஃபின்னிய வீரர்களைக் கட்டிப்பிடித்து, அழுது, தேவனைத் துதித்தார் கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத் தால் நிரப்பப்பட்ட ரஷ்ய மனிதர்கள்.

நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன் சகோதரரே, ஒரு ஃபின்னியரை ஒரு ரஷ்யரைக் கட்டிப்பிடித்து அணைத்துக்கொள்ளச் செய்யும் எதுவானாலும், அது போர்களை என்றென்றும் தீர்க்கும். ஆமென். அது சரி. அந்த இரண்டு தேசங்களையும் நீங்கள் அங்கே பார்க்கும் போது... அவர்கள் ரஷ்யர்களா, அல்லது ஃபின்னியர்களா என்பதை அவர்கள் பொருட்

படுத்தவில்லை. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் கட்டிப்பிடித்துத் தேவனைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பேச்சுரிமை இருந்திருந்தால், இனி போர் இருந்திருக்காது.

58 வெகு காலத்திற்கு முன்பு இந்தக் கடந்த போரில் ஒரு சிறிய இராணுவப் போதகர் (chaplain), நான் இதை உள்ளே சேர்க்க வேண்டும். அவர் சொன்னார், “சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான் இப்படி ஒரு கம்பத்தில் (post) நடந்து கொண்டிருந்தேன்,” சொன்னார், “நான் அங்கே வெளியே இருந்தேன்.” சொன்னார், “நான் ஜப்பானில் பட்டினியால் சாகிக் கொண்டிருந்தேன்.” சொன்னார், “நான் என் கைகளை உயர்த்தி, ‘ஓ, அல்லேலூயா’ என்று சொன்னேன்.” சொன்னார், “தேவனே, எனக்கு வீட்டில் மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள், நான் இந்தச் சிறை முகாமில் இங்கேயே சாகப் போகிறேன் என்று தோன்றுகிறது.” சொன்னார், “ஓ, நான் அவர்களை இன்னும் ஒரு முறை பார்க்க முடிந்தால்; ஆனாலும், நான் இங்கிருந்து வீட்டுக்கு வர வேண்டும் என்று நீர் விரும்பினால், உமது சித்தம் ஆகக்கடவது, ஆண்டவரே.”

ஒரு சிறிய காவலாளி அப்படி கம்பத்தில் நடப்பதைக் கவனித்ததாகச் சொன்னார், அவரைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார். சொன்னார், "அந்தப் பையன் என்னிடம் பேச விரும்புகிறான் என்று அவர் நினைத்தார்."

அவர் அவரிடம் நெருங்கிச் சென்றார்; அவர் சுற்றிலும் பார்த்தார், "நீங்கள் கிறிஸ்தவரா?" என்று கேட்டார். அவர், "ஆம்," என்றார்.

59 அவர் சொன்னார், "நானும் கிறிஸ்தவன்." இப்போது, அவருக்குப் பேச்சுரிமை இருந்திருந்தால், அவர் அந்தச் சகோதரரை வெளியே விட்டிருப்பார். சகோதரரே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அதற்குப் பெரிய நான்கு கூட்டங்களும் வட்ட மாநாடும் தேவையில்லை. மனிதனை ஒன்றாக்க இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் தேவை. அதுதான் தேவை. ஆம், ஐயா. நீங்கள் ஏன் இதைத் திட்டமிட முயற்சிக்கிறீர்கள். இது மனிதத் தந்திரங்கள். இது ஒருபோதும் வேலை செய்யாது, ஒருபோதும் செய்யாது, ஒருபோதும் நோக்கமாகக் கொள்ளப்படவில்லை. அது அனைத்துத் தேசங்களும் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அங்கீகரிக்கும் வரை ஒருபோதும் வேலை

செய்யாது. தேசங்களுக்கு இயேசுவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த கிறிஸ்தவ சபை தவறியதே இன்றிரவு நாம் பிரச்சனையில் இருப்பதற்குக் காரணம், அது முற்றிலும் சரி.

அன்று இரவு உள்ளே செல்லும்போது, அது இரண்டாவது இரவு. அந்த ஏழைச் சிறிய தாய் அந்த ஹோட்டல் வாசலில் படுத்திருந்தாள். நான் அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன், என்ன ஒரு இரவு. அவள் அங்கே படுத்திருந்தாள். அவள் எல்லா நேரமும் தொடர்ந்து, "வாருங்கள், என் பையனைக் குணமாக்குங்கள். வாருங்கள், என் பையனைக் குணமாக்குங்கள்," என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

சரி, நிச்சயமாக, திருமதி. ஐசக்சன், நான் ஒரு அழைப்பை (call) மேற்கொள்வது விதிகளுக்கு எதிரானது. எனவே நான்... ஒரு நிமிடம். நீங்கள் என்னைப் பொறுத்துக்கொண்டால், இந்தச் சிறிய பகுதியை இங்கே பெறுவதற்கு எனக்குப் போதுமான நேரம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் செய்வீர்களா? நீங்கள் செய்தால், "ஆமென்" என்று சொல்லுங்கள். இந்தச் சிறு பையன் எப்படி வெளியே வந்தான் என்று உங்களுக்குச் சொல்வதற்காக...

60 எனவே நாங்கள்… நான் அன்று இரவு உள்ளே போய்க்கொண்டிருந்தேன், நான்… அவர்கள் சும்மா… அந்த ஏழைச் சிறியப் பெண்மணி, அவர்கள் அப்படி இழுத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. மேலாளர்கள் மற்றும் அவர்கள் அனைவரும் அவளிடம் சொல்ல முயன்றார்கள், "சகோதரி, உங்கள் சிறு பையனுக்காக நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்," என்று சொன்னார்கள்.

"ஓ, அவர் கீழே வந்து என் சிறு பையனைக் குணமாக்க அனுமதியுங்கள்." அது நசுக்கப்பட்ட மற்றச் சிறு பையன்: ஒருபோதும் சுயநினைவுக்கு வரவில்லை, அவன் முகத்தைக் கழுவவில்லை அல்லது எதுவுமில்லை, அப்படி உடைந்துபோய் அங்கே கிடந்தான். எனவே அவர்கள்… எனக்கு நினைவிருக்கிறது அன்று இரவு, அடுத்த இரவு, நாங்கள் உள்ளே சென்றபோது… அன்று பகல் அந்தச் சிறிய பெண்மணி, நான் அவரிடம் சொன்னேன், "அவளை மண்டபத்திற்கு மேலே அழைத்து வாருங்கள்." எனவே அவர்கள் அவளை மண்டபத்திற்கு மேலே கொண்டு வந்தார்கள், நான் சொன்னேன், "சரி, நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா, முதல் விஷயம்?"

61 "இல்லை." அவர்கள் இருவருமே கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் ஏன் கீழே செல்லக்கூடாது..." நிச்சயமாக, இப்போது இது ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமாக. அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் கீழே வந்து என் சிறு பையனைக் குணமாக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்."

நான் சொன்னேன், "நான் அந்தச் சிறு பையனைக் குணமாக்கவே இல்லை."

அவள் சொன்னாள், "ஏன், நீங்கள் அவனைக் குணமாக்கினீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, இல்லை." நான் சொன்னேன், "அமெரிக்காவில் உள்ள என் தாய்நாட்டில், இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேவன் அந்தச் சிறு பையன் குணமாவதைப் பற்றி எனக்கு ஒரு தரிசனத்தைக் கொடுத்தார்," மேலும் நான் சொன்னேன், "தேவன் எனக்குச் சொன்னதை மட்டுமே நான் செய்தேன்."

அவள் சொன்னாள், "என் சிறு பையனுக்காகத் தரிசனம் பாருங்கள்."

“சரி, அது மிகவும் நல்லது, ஆனால் அதைச் செய்ய எனக்கு எந்த வல்லமையும் இல்லை.” இப்போது, உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. எனவே நான் அவளுக்குத் தெரியப்படுத்த முயன்றேன். நான் சொன்னேன், “முதல் விஷயம் நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா?”

“இல்லை.” அவளோ அவள் கணவனோ யாருமில்லை...

நான் சொன்னேன், “இப்போது, நான் உங்களிடம் பேச விரும்புகிறேன். பாருங்கள். அந்தச் சிறு பையன் இறந்தால்... அவனுக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. அவன் சாக வேண்டும் என்று மருத்துவர் சொல்கிறார். அவனுக்கு மூளை அதிர்ச்சிகள் (concussions), மூளையில் இரத்தம் இருக்கிறது, அது எப்படி என்று உங்களுக்குத் தெரியும், அவன் முதுகு முழுவதும் அப்படி... அவர்களால் அவனை எக்ஸ்-ரே எடுக்கவோ எதுவும் செய்யவோ முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவன் சும்மா... அவன் சுயநினைவுக்கு வரும் வரை காத்திருந்தார்கள், ‘அவன் சாக வேண்டும்,’ என்று சொன்னார்கள்.”

62 நான் சொன்னேன், “சிறு பையன் இறந்தால், மருத்துவர் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார்.” நான் சொன்னேன், “அவன் இறந்தால், அவன் பரலோகத்திற்குச் செல்வான், ஏனென்றால் கல்வாரியில் அவன் மரித்தபோது இயேசு கிறிஸ்து அவனுடைய பாவங்களுக்கான தண்டனையைச் செலுத்தினார்.” எது சரி எது தவறு என்று தெரிந்துகொள்ள அந்தச் சின்னஞ் சிறு பையனுக்கு வயது போதாது, மனந்திரும்புவதற்கு அவனிடம் எதுவும் இல்லை.” நான் சொன்னேன், “பிறகு அவன்...” மனந்திரும்புவதற்கு, மாறாக... நான் சொன்னேன், “அவன்-அவன் பரலோகத்திற்குச் செல்வான். பிறகு நீங்கள் இறந்தால், நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்ல மாட்டீர்கள், அந்தப் பையனை நீங்கள் மீண்டும் பார்க்கவே மாட்டீர்கள்.”

நான் சொன்னேன், “ஆனால் அவன் இறந்து, பரலோகத்திற்குச் சென்று, நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறினால், நீங்கள் இறக்கும்போது நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்வீர்கள், நீங்கள் அவனுடன் எல்லா நேரமும், என்றென்றும் இருப்பீர்கள். அங்கே இனி விபத்துகள் இருக்காது.” நான் சொன்னேன், “அதைச்

செய்வதன் மூலம் உங்களுக்குத் தேவனிடத்தில் தயவு கிடைக்கலாம்.” நான் சொன்னேன், “இப்போது, உங்களுக்கு என்னிடமிருந்து ஒரு தயவு வேண்டுமானால், என்னிடம் தயவு பெறுங்கள். எனக்கு உங்களிடமிருந்து ஒரு தயவு வேண்டுமானால், நான் உங்களிடம் தயவு பெறுவேன்.” நான் சொன்னேன், “தேவனிடத்தில் தயவு பெறுங்கள். அவருடைய ஊழியராகுங்கள், ஒருவேளை தேவன் உங்கள் குழந்தையைக் குணமாக்கலாம். அவர் செய்யாவிட்டால்...”

அவர்கள் அதை யோசித்துப் பார்த்தார்கள். அவர்களால் இழக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவர்களுக்குத் தேவனிடத்தில் தயவு கிடைக்கலாம், அவர் பையனைக் குணமாக்குவார். அவர்கள் செய்யாவிட்டால், அதுவும் சரியாக இருக்கும். அவர்கள் இறந்தால், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகப் பரலோகத்திற்குச் செல்வார்கள்.

63 எனவே அந்தச் சிறிய தகப்பனும் தாயும் தங்கள் முழங்கால்களில் நின்று, ஒருவரையொருவர் கட்டியணைத்துக்கொண்டார்கள், நீங்கள் பார்த்ததிலேயே இனிமையான விஷயம்.

நான் அதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன், என் இதயம் இன்னும் நிறைகிறது, அவர்கள் எப்படி அழுதுகொண்டிருந்தார்கள் என்று. திருமதி. ஐசக்சன் எனக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஓரத்தில் ஜெபத்தை மொழிபெயர்க்க முயன்றுகொண் டிருந்தார். அவர்கள் எப்படிச் சொன்னார்கள், "நாங்கள் எங்கள் சிறு பையனுடன் இருக்க விரும்புகிறோம்," உங்களுக்குத் தெரியும், அது போன்ற காரியங்கள், பாவம் அந்தச் சிறியவர்கள், இருபதுகளில் இருக்கும் ஒரு இளம் தம்பதி. எனவே அவர்கள் எழுந்து, கண் களைத் துடைத்துக்கொண்டு, சொன்னார்கள்... என்னிடம்... நான் சொன்னேன், "இப்போது நீங்கள் இறந்தால், போய்ப் பார்ப்பீர்கள் என்று நம்புகிறீர்களா...?"

"ஆம்," இயேசு அவர்கள் இரட்சகர். அவர் கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்குச் சேவை செய்யப் போகிறார்கள். எனவே அந்தச் சிறிய தாய், ஒரு தாய் தன் குழந்தையிடம் எப்படி இருப்பாள் என்று உங்களுக்குத் தெரி யும். அவள் சொன்னாள், "இப்போது, போய்த் தரிசனம் பாருங்கள்."

நான் சொன்னேன், "அது-அது மிகவும் நல்லது, சகோதரி, ஆனால் என்னால் தேவனை அப்படிச் செய்ய வைக்க முடியாது." நான் சொன்னேன், "இப்போது..."

அவள் சொன்னாள், "வாருங்கள், இப்போது மருத்துவமனைக்குக் கீழே போய் அவனைக் குணமாக்குங்கள்." அவள் ஒரு கிறிஸ்தவளாகி விட்டதால் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று நினைத்தாள்.

64 நான் சொன்னேன், "இல்லை, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது." நான் சொன்னேன், "இப்போது, நான் விதிகளை மீறுவேன், நான் அதைச் செய்வதை நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர் கள்." நான் சொன்னேன், " 'தேவன் என்னை வழிநடத்தினாலொழிய, சரி, நான்-நான் அவற் றைச் செய்வதில்லை, ஏனென்றால் அவற்றில் நிறைய உள்ளன, அது ஊழியர்களின் மேல்...?... ஏற்படுத்துகிறது." நான் சொன்னேன், "என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது." நான் சொன்னேன், "ஆனால் நான் இப்போது அறைக்குள் சென்று அவனுக்காக ஜெபிக்க ஆரம்பிப்பேன்," நான் சொன்னேன், "நான் ஜெபித்துக்கொண்டிருப்பது

போலவே, தேவன் எனக்கு எதையாவது காட்டினால், நான் உங்களை அழைப்பேன்."

அவள் சொன்னாள், "தேவன் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்க்க நான் காத்திருப்பேன்."

நான் சொன்னேன், "ஏன், அவர் என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் போகலாம், சகோதரி. அவர் ஒருபோதும்- அவர் என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லாமல் போகலாம்." மேலும் நான் சொன்னேன், "நான் அந்தக் குழந்தையைப் பற்றிய ஒரு தரிசனத்தை ஒருபோதும் பார்க்காமலும் போகலாம்." நான் சொன்னேன், "அவர் அப்படிச் செய்தால், நான் உங்களை அழைப்பேன்."

அவள் சொன்னாள், "சரி, நான் காத்திருப்பேன்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, அவர் ஒன்றும் சொல்லாமல் போகலாம்." எனவே அவளை அங்கிருந்து அனுப்பி வைப்பதற்கு நாங்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டோம். கடைசியாக அவளையும் அவள் கணவனையும் வீட்டிற்கு அனுப்ப எங்களால் முடிந்தது.

சரி, அவர்கள் சென்று சுமார் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, தொலைபேசி ஒலித்தது. மொழிபெயர்ப்பாளர் வெளியே சென்றார். "சகோதரர் பிரான்ஹாம் தரிசனம் கண்டாரா?" என்று கேட்டார்கள். அவள்... பாவம் அந்தச் சிறியவள், நான் மிகவும் உணர்ந்தேன்... அது என் குழந்தையாக இருந்தால் நானும் அப்படித் தான் இருப்பேன். சொன்னார்கள், "சகோதரர் பிரான்ஹாம் தரிசனம் கண்டாரா?" ஒவ்வொரு பத்து நிமிடங்களுக்கும் அவள் அழைப்பாள். "தரிசனம் கண்டாரா...?..."

65 *சரி, நான் அன்று இரவு அந்த மக்களுடன் பெரிய மெஸுஹல்லி* (Messuhalli) *ஆலயத்திற்குச் சென்றேன். உள்ளே போகும் போது ஏதோ ஒன்று நடந்தது. நான் உள்ளே போய்க்கொண்டிருந்தபோது சில சிறிய வீரர்கள் முன்னும் பின்னும் அணிவகுத்துச் சென்றார்கள்... சுற்றிலும் கூட்டம் நெருக்கக்கூடாது என்று எல்லோருக்கும் உத்தரவு இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் அந்த வீரர்கள் துணை இராணுவப் படையினர்* (militia). *புரிகிறதா? எனவே அவர்கள்... நான் மண்டபத்*

திற்குள் நுழைந்தேன், இப்படி மேலே சென்றேன்.

நான் உள்ளே நுழைந்தவுடன் அவர்கள் ஃபின்னிய மொழியில், "விசுவாசித்தால் கூடும்" (Only Believe) என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள், ஏனென்றால் நான் அங்கே இருப்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். சகோதரர் பாக்ஸ்டர் (Baxter) எனக்கு முன்னால் போயிருந்தார். அவர் என்னை அழைத்துவந்து, எனக்கு முன்னால் சென்று உள்ளே போயிருந்தார். எனவே அவர் அவர்களை "விசுவாசித்தால் கூடும்" என்று பாட வைத்தார். நான் மேடைக்கு வரும்படியாக, இந்தச் சிறிய வீரர்கள் என்னை உள்ளே அழைத்து வர வேறு வழியாக அழைத்துச் சென்றார்கள், ஏனென்றால் மக்கள் நெருக்கியடித்துக் கொண்டிருந்ததால் உங்களால் இந்த மற்ற வழியில் உள்ளே வர முடியாது.

எனவே, நான் அறை வழியாகச் செல்ல ஆரம்பித்தபோது... இப்போது, நீங்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நான் பார்த்ததிலேயே இது மிகவும் இனிமையான விஷயம். அவர்கள்... அங்கே பெண்கள் ஓய்வறை...?... அது அப்படித்

தான் இருந்தது. நாங்கள் உள்ளே செல்ல ஆரம்பித்தோம், திடீரென்று கதவு திறந்தது, ஊன்றுக்கோல்கள் (crutches) வைத்திருந்த ஒரு சிறுமி வெளியே வந்தாள். அவள் தன் சிறிய தலையை வணங்கினாள், அவள் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தாள், அந்தச் சிறுமி என்னிடம் வர விரும்புகிறாள் என்று எனக்குத் தெரிந்தது.

66 அவள் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாக நினைத்தாள், ஏனென்றால் வரிசையில் நகரவோ, அல்லது சரிபார்க்கவோ (check) அல்லது எதுவும் செய்யவோ கூடாது என்று அவர்கள் கண்டிப்பாகச் சொல்லியிருந்தார்கள், வானொலி யிலும், ஒலிவாங்கிகளிலும் எல்லாவற்றிலும் அறிவித்திருந்தார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அதை அவ்வளவு கடுமையாகச் செய்திருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்வதை நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் உங்களை உள்ளே மற்றும் வெளியே கொண்டு செல்ல அவர்கள் அப்படிச் செய்ய வேண்டியிருந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

எனவே... அந்தப் பாவம் அந்தச் சிறியவள் தான் தவறு செய்துவிட்டதாக நினைத்து, தன் சிறிய தலையை இப்படிக் குனிந்து கொண்டாள்.

அந்தக் குழந்தையின் பார்வையை நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன்.

அவள் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தாள். ஒரு கால் மற்றதை விடச் சற்று குட்டையாக இருந்தது. அவளுக்கு இந்தக் காலில் எந்தப் பயனும் இல்லை. அது வலது கால் என்று நான் நம்புகிறேன். அவள் ஒரு பெரிய காலணி (shoe) அணிந்திருந்தாள், அவள் காலணியின் கால்விரல் பகுதியில் ஒரு பிடியும் (snap), ஒரு துண்டு தோலும் இருந்தது. அந்தச் செருப்பின் மேல், இப்படி மேலே வந்து, அவளது சிறிய இடுப்பைச் சுற்றியிருந்த தாங்கிகள் (braces) இருந்தன. இந்தப் பட்டை (strap) மேலே வந்து அவள் முதுகின் மேல் சென்று இங்கே பின்னால் மாட்டிக்கொண்டது. அவளிடம் இரண்டு ஊன்றுக்கோல்கள் இருந்தன. அவள் நடக்கும் விதம் எப்படியென்றால், அவள் அந்த இரண்டு ஊன்றுக்கோல்களையும் வெளியே வைப்பாள், இந்தக் காலுக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை, சும்மா தொங்கிக்கொண்டிருந்தது (புரிகிறதா?), அந்தத் தாங்கிகள் அதை விறைப்பாக வைத்திருந்தன. புரிகிறதா?

67 எனவே அவள் தன் ஊன்றுக்கோல்களை வெளியே வைப்பாள், பிறகு அவள் தன் சிறிய தோள்பட்டையை எடுத்து, தன் காலை இப்படி மேலே உயர்த்தி, இப்படி வெளியே தள்ளுவாள் (புரிகிறதா?), அதுபோலத் தன் தோள்பட்டை யைக் கொண்டு. அவள் தன் ஊன்றுக்கோல்களை வெளியே வைப்பாள், பிறகு அவள் போவாள்... அது அந்தக் காலை வெளியே வீசும், அப்படித் தான் அவள் நடந்தாள். நான் அவளைப் பார்த் தேன். அவளுக்குச் சுமார் பத்து வயது இருக் கும், அதுபோல, அவளுடைய சிறிய பரட்டைத் தலைமுடியும், அவளுடைய சிறிய குழந்தை முகமும், அவளுடைய சிறிய பாவாடைகளும்... அநேகமாக அவள் உள்ளாடை பாவாடை எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. அவள் சும்மா... அந்தப் பாவாடை முழுவதும் கிழிந்து, அதி லிருந்து சிறிய கந்தல்கள் தொங்கிக்கொண் டிருந்தன, ஏழை.

அவள் ஒரு சிறிய யுத்த அனாதை என்று நான் பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன். போரின் போது அவளுடைய அம்மாவும் அப்பாவும் ஜெர்மானியர்களால் கொல்லப்பட்டிருந்தார்கள், அவள் எங்கே வசித்தாலும் அவர்கள் அவளைக்

கவனித்துக்கொண்டார்கள். அவள் ஒரு கூடா ரத்தில் வசித்தாள்.

68 எனவே அவள் என்னைப் பார்த்தாள், அவளுடைய சிறிய உதடுகள் துடிக்க ஆரம் பித்தன. அவள் தன் சிறிய தலையை அப்படித் தாழ்த்திக்கொண்டாள், அவளிடமிருந்து கண்ணீர் விழுவதை நான் பார்த்தேன், அது ஒரு வகையான...?... நான் சொன்னேன்... என்னால் பேச முடியவில்லை...?... மொழிபெயர்ப் பாளரோ யாருமோ இல்லை, அவர்களால் முடியவில்லை... நான் என்ன செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, நான் சும்மா அங்கே நின்று கொண்டிருந்தேன், அவர்கள் என்னைத் தள்ளப் பார்த்தார்கள், நான் அந்தக் குழந்தை யைப் பார்த்துக்கொண்டே, அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்று இப்படிச் சைகை காட்டி னேன்.

அவர்கள் மிகவும் கண்ணியமானவர்கள். மதிய வேளையில் அவர்கள் அனைவரும் ஆரா தனையில் இருக்கும்போது, அவர்கள் எனக்கு அந்தப் பழைய ஃபின்னியப் பணம் (Finnish money) சிலவற்றைக் கொடுத்திருந்தார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். நான் வெளியே சென்று

மிட்டாய்கள் அல்லது குக்கீகள் அல்லது எதுவாக இருந்தாலும் அதை வாங்குவேன், ஒரு நகரத் தொகுதி (block) அளவிற்குப் பிள்ளைகள் என் பின்னால் வருவார்கள். பிறகு அவர்கள் எனக்கு நன்றி சொல்வார்கள், "கீட்டோஸ்" (Kiitos) என்ற வார்த்தைக்கு "நன்றி" என்று அர்த்தம், "கீட்டோஸ்." அந்தச் சிறுமிகள் தங்கள் சிறிய பாவாடைகளை எடுத்து, தங்கள் சிறிய பாவாடைகளை வெளியே இழுத்து, "கீட்டோஸ்" என்று சொல்வார்கள். அதுபோல, நான் அவர்களுக்கு இந்தப் பொருட்களைக் கொடுக்கும்போது உங்களுக்கு நன்றி சொல் வார்கள். நாடு முழுவதும் எனக்குக் குழந்தைகள் இருந்தார்கள். நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன். எனக்கு வீட்டில் இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இப்போது என் கைகளில் ஏந்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சும்மா... அந்தச் சிறியவர்களை நான் நேசிக்கிறேன்.

69 எனவே-எனவே நான் அந்தச் சிறிய வளைப் பார்த்தேன். அவள் என்னிடம் வர விரும்பினாள். அவள் விரும்பினாள் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் சும்மா அசையாமல் நின்றேன், சொல்லப்போனால், நான் அணிந்

திருந்தது இதே 'சூட்' (suit) தான். இந்தச் 'சூட்' பின்லாந்திலிருந்து வந்தது. எனவே நான் இந்தச் 'சூட்டை' அணிந்திருந்தேன். எனவே நான்... சும்மா நின்றேன், அவள் என்னைப் பார்த்தாள், மீண்டும் தன் சிறிய தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். அவள் அங்கே வெளியே வந்து நான் உள்ளே வரும்போது தான் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாக நினைத்தாள். நான் அவளை அப்படிப் பார்த்தேன்.

நான் சொன்னேன், "நீ இங்கே வர விரும்பு கிறாயா?" நிச்சயமாக நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. நான் அவ ளிடம் என் விரலை இப்படி அசைத்தேன். அவள் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தாள், ஒரு சின்னஞ்சிறிய புன்னகை அவள் முகத்தில் வந்தது. அவள் என்னை மீண்டும் பார்த்தாள்.

நான் சொல்லப் போவதைப் பார்க்க... அவள் ஆரம்பிக்கப் போகிறாள் என்று நான் நினைத்தேன். நான் அவளைப் பார்த்தேன். நான் அசையாமல் நின்றேன், அவள் தன் சிறிய ஊன்றுக்கோல்களை வெளியே வைத்தாள், அவள் தன் சிறிய தோள்பட்டையை எடுத்து அந்தக் காலை வெளியே வீசினாள், அவள்

வந்துகொண்டே இருந்தாள். நான் நினைத்தேன், “அந்த ஏழை, சிறிய, ஊனமுற்ற மனுஷியை தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக.” இதோ அவள் குறுக்கே வந்தாள், அவள்... நான் எதுவுமே சொல்லவில்லை. என் கைகளை இப்படி வைத்துக்கொண்டு சும்மா நின்றேன். அவள் அப்படி எனக்குப் பக்கத்தில் வந்தாள்.

அவள் நின்றாள், தன் சிறிய ஊன்றுக் கோல்களைக் கீழே வைத்தாள், சில நிமிடங்கள் தன் சிறிய தலையை அப்படித் தாழ்த்தி வைத்திருந்தாள், சுமார் அவ்வளவு உயரத்தில். அவள் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். அவள் எட்டி, இதே கோட்டைப் (coat) பிடித்து, அதை இப்படி மேலே தூக்கி, சட்டைப் பையை முத்தமிட்டு, அதைக் கீழே விட்டாள். அவள் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தாள், அவளுடைய சிறிய உதடுகள் துடித்தன, அவளுடைய சிறிய நீலக் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது. அவள் தன் சிறிய பாவாடையை வெளியே இழுத்து, “கீட்டோஸ். நன்றி,” என்றாள். ஓ, என், என் இதயம் விம்மியது, நான் அந்தச் சிறியவளைப் பார்த்தேன்.

70 நான் எதேச்சையாகப் பார்த்தேன், அந்த வழியில் நடந்து செல்லும் ஒரு தரிசனத்தில், அவள் ஊன்றுக்கோல் இல்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தாள். நான் சொன்னேன், "இப் போது, என்னால் அவளுக்குப் புரியவைக்க முடிந்தால்." நான் சொன்னேன், "அன்பே, கண்ணே, நீ-நீ-நீ சுகமாகிவிட்டாய். இயேசு உனது சிறிய விசுவாசத்திற்குப் பலனளித்தார், கண்ணே. நீ-நீ சுகமாகிவிட்டாய். நீ சுகமாகி விட்டாய்."

நிச்சயமாக அவள் அழுதுகொண்டே இருந் தாள், தன் சிறிய கைகளை இப்படிப் பிடித்துக் கொண்டு, சும்மா அழுதுகொண்டிருந்தாள். நான் சொன்னேன், "நீ சுகமாகிவிட்டாய், என் அன்பே." அப்போது கதவு திறந்தது. இதோ இரண்டு மூன்று ஃபின்னியர்கள் வந்தார் கள்...?... அங்கே, அந்த வீரர்கள் என்னைத் தள்ளினார்கள், நான் மேடைக்குச் சென்று கூட்டம் நடத்தினேன். என்னுடைய புத்தகங் களில் ஒன்றில் நீங்கள் அதையெல்லாம் பார்க் கலாம்.

அவர்கள் ஒரு... அன்று இரவுக்குப் பிறகு அந்தப் பரிசுத்த ஆவியானவர் பார்வையாளர்கள்

மீது அசைவாடி, மக்களிடம் (அவர்கள் மொழி யில் என்னால் பேசக் கூட முடியாது.) அவர்கள் எங்கே செய்தார்கள், என்ன செய்தார்கள், என்ன தவறு என்று சொல்லும்போது... அவர்கள் சும்மா எழுந்து, தங்கள் ஊன்றுக்கோல்களையும், எல்லாவற்றையும் குவிப்பார்கள், அவைப்படிக் குவியல் குவியலாகக் கிடக்கும் வரை.

71 ஒரு நாள் காலையில் கீழே செல்லும் போது ஒரு பெரிய வண்டி நிறைய அவை அப்படிப் போய்க்கொண்டிருந்தன, அவர்கள் அனைவரும் பக்கத்தில் நடந்துகொண்டு ஃபின்னிய மொழியில், "விசுவாசித்தால் கூடும், எல்லாம் கூடும், விசுவாசித்தால் கூடும்," என்று பாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். அங்கே நான் உள்ளே சென்றபோது கவனித்தேன், என் சகோதரன், ஹோவர்ட் (Howard), மற்றும் சகோதரர் பாக்ஸ்டர் (Baxter) வந்தார்கள், அவர்கள் என் தோளைத் தட்டுவதை நான் உணர்ந்தேன். அது-அது எனக்குத் தெரியப் படுத்துவதற்காக, நீங்கள் அந்தப் பிண்ணனி உலகத்தில் (other world) இறங்கும்போது, நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள் என்று கூட உங்களுக்குத் தெரியாது. எனவே இப்போது,

வெளியேற வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்று எனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக அது.

அவர்கள் என்னைக் கவனிக்கிறார்கள், எனக்குப் போதுமானது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். எனவே வெளியேற வேண்டிய நேரம் வந்தது. நான் சொன்னேன், "இன்னும் சிலரை அழையுங்கள், செய்வீர்களா? இன்னும் சிலரை மட்டும் அழையுங்கள்."

72 சரி, அவர்கள் அங்கே ஒரு சிறிய ஃபின்னியரைப் பிடித்தார்கள், அவர்கள் ஜெப அட்டைகளைக் (prayer cards) கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே அவர்கள் இன்னும் சில அட்டைகளை அழைத்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்தபோது, தேவனுடைய மகத்தான பராமரிப்பினால், நான் ஏதோ சத்தம் கேட்டேன், மேடையில் அடுத்து வந்தது அந்தச் சிறுமிதான். ஓ, என்.

அவள் மேடைக்கு வந்தபோது, நான் அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். நான் மொழி பெயர்ப்பாளரிடம் சொன்னேன்; நான் சொன் னேன், "இங்கே வாருங்கள். நீங்கள் என் வார்த்தைகளை அப்படியே பேசுங்கள்." நான்

சொன்னேன், “அன்பே, கண்ணே, சிறிது நேரத் திற்கு முன்பு மண்டபத்தில் என்னைச் சந்தித்த சிறுமி நீதானே.”

நான் சொன்னேன், “இயேசு கிறிஸ்து உன் விசுவாசத்திற்குப் பலனளித்தார்.” ஏன், நான் ஒரு மோசமான மாய்மாலக்காரனாக இருந்திருந் தாலும் அவர் அதைச் செய்திருப்பார், அந்தக் குழந்தைக்கு இருந்த அவ்வளவு விசுவாசத் திற்காக அவர் அதைச் செய்திருப்பார். நான் சொன்னேன், “இப்போது, அவர் உன்னைக் குணமாக்கிவிட்டார். இப்போது, நீ செய்ய வேண்டியது,” நான் சொன்னேன், “நீ தேவ னுக்குத் துதி செலுத்து.” நான் சொன்னேன், “இப்போது, நீ அங்கே சென்று அவர்கள் இந்தத் தாங்கிகள் (braces) அனைத்தையும் உன்னிட மிருந்து கழற்றச் சொல்.”

மேலும் நான் சொன்னேன், “பிறகு நீ... உன் சிறிய கையை உன் கால்கள்மேல் வைத்துக் கொள், உன் கால் எவ்வளவு குட்டையாக இருக்கிறதோ, அவர்கள் அந்தச் செருப்பைக் கழற்றும்போது உன் கையை உன் காலின் மேல் நழுவவிடு. திரும்பி வந்து சகோதரர் பிரான்ஹாமிடம் காட்டு.”

73 சரி, இதோ அவள் போனாள், உங்களுக் குத் தெரியும், அங்கே நொண்டிக்கொண்டு போனாள். தாங்கிகளைக் கழற்றுவதற்காகச் சில மனிதர்கள் அவளை அழைத்துச் சென்றார்கள். பிறகு நாங்கள் வேறொருவரைப் பெறுவதற்குத் திரும்பத் தொடங்கியபோது, ஒரு பெண் மேலே வந்தார். ஏறக்குறைய அந்த நேரத்தில் அவள் கத்துவதை நான் கேட்டேன், இதோ அவள் கைகளில் அந்தத் தாங்கிகள் மற்றும் ஊன்றுக் கோல்களுடன் வந்தாள், அந்த மண்டபத்தின் வழியாகக் கீழே, ஒரு பகுதிக்கு மேலே, அவளால் முடிந்தவரை வேகமாக ஓடி, தன் குரல்வளை கிழியக் கத்திக்கொண்டே கீழே வந்தாள். புத்தகத்தில் அவளுடைய படம் இருக் கிறது, அவளால் எவ்வளவு இயல்பாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு இயல்பாக. புரிகிறதா? தரிசனம் ஏற்கனவே அதைச் சொல்லியிருந்தது.

அன்று இரவு உள்ளே செல்லும்போது (நான் சீக்கிரம் முடிக்கிறேன்,) - அன்று இரவு உள்ளே செல்லும்போது, என் சகோதரன் என்னை வெளியே அழைத்துச் சென்றபோது, எனக்கு இரண்டு துண்டு மிட்டாய்களைக் கொடுத்தான். இப்போது, இங்கே சில கனடியர்கள் இருந்தால்,

இருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், வேண்டாம்... நான் சொல்வதற்காக என்னை மன்னியுங்கள். ஒருமுறை கனடாவில் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் மிட்டாய் கிடைத்தது, அது பார்ப்பதற்குக் கஞ்சிப் பசை (starch) போலவே இருந்தது. அதில் இருக்க வேண்டிய பொருட்களைப் போடுவதற்கு மக்களிடம் பணம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஹோவர்ட் என்னிடம் சொன்னான், “பில் (Bill), மிட்டாய் பற்றியும் அங்கே அது கஞ்சிப் பசையாக இருப்பதைப் பற்றியும் பேசுகிறாயே,” என்றான், “இதைச் சுவைத்துப் பார்.” அவன் எனக்கு இரண்டு சிறிய துண்டு மிட்டாய்களைக் கொடுத்தான்.

74 நான் சொன்னேன், “சரி.” நான் உள்ளே சென்றேன். நான் மாடிக்குச் சென்றேன். என்னிடம் வேதாகமம் இருந்தது. நான்... அங்கே சூரியன் மறைவதே இல்லை... அவர்களுக்கு வருடத்தில் ஒரு பகல் மட்டுமே உண்டு. புரிகிறதா? இருபத்து நான்கு மணிநேரம், அல்லது-அல்லது ஆறு மாதங்கள் சூரியன் மேலே இருக்கும், ஆறு மாதங்கள் சூரியன் கீழே இருக்கும். ஆனால் அது மே மாதத்தில்

நீண்டிருக்கும், அல்லது மே முதல் தேதியில், சூரியன்... அது... நீங்கள் தெருவில் ஒரு செய்தித்தாள் வாசிக்கலாம். அது... நள்ளிரவில் இருட்டாகிவிடவில்லை. அப்போது நள்ளிரவு நேரம், நான் கிழக்குப் பக்கமாக நடந்து, இந்த வழியாகப் பார்த்தேன். அந்தப் பூங்கா வழியாகக் கீழே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொட்டுவதை நான் பார்த்தேன், அவர்கள் வீரர்கள் மற்றும் அனைவரும் கைகளை இப்படி உயர்த்தி அழுதுகொண்டிருந்தார்கள்.

நான் சொன்னேன், "ஓ மகத்தான யெகோவா தேவனே, நீர் எவ்வளவு அற்புதமானவர், எவ் வளவு போற்றத்தக்கவர், என் எஜமானே, என் ஆண்டவரே." நான் சொன்னேன், "ஒரு நாள் நீர் அங்கே அந்தக் கிழக்கு வானத்தைப் பிளந்து வருவீர், நான் உம்மைக் மகிமையில் காண் பேன். ஆயிரக்கணக்கான அந்தச் சிறிய ஃபின்னி யர்கள் நித்திய ஜீவனுக்குள் வருவார்கள்." நான் சொன்னேன், "என் எஜமானே, நான் உம்மை எப்படி ஆராதிக்கிறேன்," என்று என் வேதா கமத்தை இப்படி வைத்துக்கொண்டு நின்றேன்.

75 அப்போது ஏதோ ஒன்று [சகோதரர் பிரான்ஹாம் பீடத்தை ஒருமுறை தட்டுகிறார்-

Ed.] என்று சத்தமிடுவதைக் கேட்டேன். நான் பார்த்தேன், என்னிடமிருந்து சுமார் அவ்வளவு தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது... இதோ அவர் நின்றார், பெரிய மனிதர், வெள்ளை உடை அணிந்திருந்தார், கர்த்தருடைய தூதர், தலைமுடி தோள்கள் வரை இருந்தது. அவர் ஏதோ ஒன்றை வைத்தார்... மேஜைகள் அனைத்தும் பழைய பளிங்கு போன்ற பழங்காலப் பொருட்கள், அவர் ஏதோ ஒன்றை வைத்தார். அவர் எதை வைத்தார் என்று நான் பார்த்தேன், அது சுமார் அவ்வளவு நீளமான ஒரு நீண்ட பூச்சாடி, அதில் இரண்டு பூக்கள் இருந்தன. இப்போது, நான் அவற்றை ஈஸ்டர் மலர் என்று அழைக்கிறேன். அவை டாஃபோடில் (daffodil) என்று அழைக் கப்படுகின்றன என்று நினைக்கிறேன். நான் இல்லை... அதில் நான் தவறாக இருக்கலாம். அதன் மேல் ஒரு சிறிய ஊதுகுழல் (horn) போன்றது இருக்கிறது, உங்களுக்குத் தெரியும், அவை ஈஸ்டர் சமயத்தில் பூக்கும், அவற்றில் சில மஞ்சள் மற்றும் சில வெள்ளை. இவை இரண்டு வெள்ளை நிறத்தில் இருந்தன. அந்தப் பக்கம் இருந்த ஒன்று முழுவதும் கீழே சாய்ந்து கிடந்தது, இந்த மற்றொன்று வாடி, இப்படிக் கீழே போய்க்கொண்டிருந்தது.

நான் பார்த்தேன், நான் சொன்னேன்... நிச்சயமாக நான் பயந்தேன். நான் சொன்னேன், "எனக்கு-எனக்குப் புரியவில்லை."

அவர் சொன்னார், "உன் சகோதரன் உனக்குக் கொடுத்தது என்ன?"

நான் சொன்னேன், "ஐயா, இரண்டு துண்டு மிட்டாய்கள் இங்கே கிடக்கின்றன."

76 அவர் சொன்னார், "அவற்றைச் சாப்பிடு." நான் ஒன்றை எடுத்தேன், என் வாயில் போட்டேன் (நான் இன்னும் அவற்றைச் சுவைக்கவில்லை.), சுவை நன்றாக இருந்தது. நான் அதை விழுங்கினேன், நான் அதை விழுங்கிய போது, அந்தப் பக்கம் கிடந்த ஈஸ்டர் மலர், அந்தப் பையன்கள் விழுந்த விதம், அவர்கள் கிடந்த விதத்தைப் போலவே சரியாக இருந்தது. கீழே கிடந்த இந்த ஈஸ்டர் மலர், "ஸ்விஷ்!" (Swish) என்று போய், இப்படி நேராக நின்றது.

அவர் சொன்னார், "மற்றொன்றைச் சாப்பிடு." நான் அதை என் வாயில் போட்டேன். ஓ, என். அது மிகவும் சப்பையான, அருவருப்பான சுவையாக இருந்தது. நான் அதை வெளியே எடுத்தேன். நான் சொன்னேன், "என்..." நான்

அதை வெளியே எடுத்தேன், நான்-நான்... ஓ, இந்தப் பூ, "ஃப்யூ, ஃப்யூ, ஃப்யூ, பூம்," (Phew, phew, phew, boom) என்று போனது. அவர் சொன்னார், "அதைத் தவறவிடு, மற்றப் பைய னும் போய்விடுவான்." நான் அதை மிக வேக மாக என் வாயில் போட்டு, மிகவும் பதற்றமாக மெல்ல ஆரம்பித்து, விழுங்கினேன்.

நான் அதை விழுங்கியபோது, இப்படிக் கீழே போய்க்கொண்டிருந்த இந்தப் பூ, "ஸ்விஷ்!" என்று போய், அதற்குப் பக்கத்தில் நேராக நின்றது. அவர் சொன்னார், "**கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது** (THUS SAITH THE LORD), போய் அந்தப் பெண்ணை அழைத்து, அவ ளுடைய பையன் பிழைப்பான் என்று சொல்."

சரி, நான் கிளம்பினேன்... அவர் போன வுடன், நான் எனக்குள் நன்றாக வந்தவுடன், நான் மரத்துப்போய் இருந்தேன். நான் என் முகத்தைத் தேய்க்க ஆரம்பித்தேன். நான் சுயநினைவுக்கு வந்தேன். என் வேதாகமத்தைக் கீழே வைத்தேன். நான் மண்டபத்திற்கு வெளியே ஓடி, ஒரு பெரிய அலறல் சத்தம் போட்டேன்.

77 இப்போது, திரு. பாக்ஸ்டர், திரு. லிண்ட்சே, இந்த மனிதர்கள் அனைவருக்கும் இது தெரியும். அவர்கள் மண்டபத்திற்கு வெளியே ஓடினார்கள், ஒரு பெரிய அலறல் சத்தம் போட்டார்கள். நான் சொன்னேன், "சகோ தரரே, சீக்கிரம் வாருங்கள்." அவர்கள் செய்ய வில்லை... கதவுகள் எல்லா திசைகளிலும் திறந்தன. அவர்களுக்கு-அவர்களுக்குத் தெரியாது. மண்டபத்திற்கு வெளியேயும் கீழேயும் திருமதி. ஐசக்சன் வந்தார்; அவர் நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்வதைக் கேட்டார், உங்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள் வெளியே ஓடினார்கள்.

நான் சொன்னேன், "திருமதி. ஐசக்சன்." என்ன நடந்தது என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன்... கர்த்தருடைய தூதர். நான் சொன்னேன், "போய், அந்தப் பெண்ணை அழைத்து, '**கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**, அவ ளுடைய குழந்தை பிழைப்பான்' என்று சொல் லுங்கள்." எனவே அவர்...

78 அங்கே உள்ள தொலைபேசிகளில் உங்கள் காதில் வைக்கும் குச்சி (stick) போன்ற ஒன்று இருக்கிறது. நீங்கள் இப்படி ஒரு கைப்பிடியைச் சுழற்ற (crank) வேண்டும்.

அவை இங்கே உள்ள நம்முடைய தொலை பேசிகளைப் போல அதிகம் இல்லை. எனவே அவர் அதைச் சுழற்றினார். அவர் அந்த வீட்டிற்கு அழைத்தார், அங்கே ஒரு குழந்தை காப்பாளர் (baby sitter) இருந்தார், அவர்களிடம் இருந்த சின்னஞ்சிறு குழந்தையைக் கவனித்துக் கொண்டார்; அம்மாவும் அப்பாவும் மருத்துவ மனைக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் (அது ஒரு தனியார் வீடு போன்றது), குழந்தை சாகிறது - தங்கள் குழந்தை சாகிறது, அந்தச் சிறு பையன் என்று அவர்கள் அங்கே அழைக்கப்பட்டிருந் தார்கள்.

எனவே அவர்கள் வீட்டிற்கு அழைத்தார்கள், அவர்கள் அங்கே வந்தபோது, அவர்கள்... அவள் சொன்னாள், “குழந்தை சாகிறது.” எனவே அவர்கள் மீண்டும் மருத்துவமனைக்கு அழைத்தார்கள், மருத்துவர் சொன்னார், “ஒரு நிமிடம்.” அல்லது பதிலளித்த செவிலியர் சொன்னார், “ஒரு நிமிடம்.”

எனவே அவர்கள் சென்று அந்தப் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு தொலை பேசிக்கு வந்தார்கள், அவள் தன் குரல்வளை கிழியக் கத்திக்கொண்டிருந்தாள், அவள் சொன்

னாள், "இப்போது, அன்பே, இப்போது நீங்கள்-நீங்கள் மிகவும் அமைதியாக இருங்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்ல ஒன்று இருக்கிறது." சொன்னாள், "சகோதரர் பிரான்ஹாம் இப்போது தான் ஒரு தரிசனம் கண்டார். கர்த்தருடைய தூதர் அங்கே நின்று, '**கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**, குழந்தை பிழைப்பான், சாகமாட்டான்' என்று உங்களிடம் சொல்லச் சொன்னார்."

அவள் சொன்னாள், "எனக்கு அது எவ்வளவு நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் இப்போதே அவனை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லத் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவன் சில நிமிடங்களுக்கு முன்புதான் எழுந்தான், அவனிடம் எந்தத் தவறும் அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. நாங்கள் இப்போதே அவனை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறோம்."

79 ஓ, சகோதரரே, சகோதரியே, தேவன் இன்னும் தேவனாகவே இருக்கிறார், அவர் மாறவில்லை. அவர் நமக்குத் தேசத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் நமக்கு ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்; நாம் அவரை நம்ப முடிந்தால் எல்லாம் நம்முடையது. இன்றிரவு

நீங்கள் அவரை நம்ப மாட்டீர்களா? அவர்மீது விசுவாசம் வைத்து, அவரை நேசித்து, நம்முடைய முழு இருதயத்தோடும் அவரை நம்ப மாட்டீர்களா, தேவன் நமக்காக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார் என்று? நீங்கள் நம்புவீர்கள், இல்லையா, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும்? கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

80 நாம் தலைகளைத் தாழ்த்தலாம்.

எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, இன்றிரவு உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். ஓ தேவனே, கடந்த சில ஆண்டுகளாக என் இதயம் காட்சிகளின் பின்னே நகர்ந்து செல்கையில், தேவனே, எப்படி... மக்களிடம் இதைக் கொண்டு சேர்க்க நான் என்ன-என்ன செய்ய முடியும்? இதோ அது தேவைப்படும் இடம், இதோ இங்கே, ஆண்டவரே, இதோ இங்கே, நான் பார்த்ததிலேயே மிகவும் மோசமானது. தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பு அந்த இடத்தைத் தாக்குவதற்கு முன் ஏதோ ஒன்று, எப்படியாவது ஏதோ ஒன்று செய்யப்படும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

உமது ஊழியர்கள் பலர் இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. நீர் இங்கே சில உண்மையுள்ள மக்களை வைத்திருக்கிறீர்கள், ஜெபித்து, உபவாசித்து, உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் உண்மையான மக்கள். அதனால்தான் நீர் அதைத் தப்பவிடுகிறீர் என்று நான் நம்புகிறேன். தேவனே, அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள். ஆனால் இன்றிரவு இங்கே வெளியே இருக்கும் தேவன் இல்லாத, கிறிஸ்து இல்லாத ஆயிரக்கணக்கானோரை நினைத்துப் பாரும். இரக்கமாயிரும். தேவனே, ஏதாவது செய்யும். எழுப்புதலை (revival) அனுப்பும். ஊழியர்கள் உண்மையுடன் உழைக்கிறார்கள், மக்கள் ஜெபித்து உபவாசிக்கிறார்கள், சிறிய தாய்மார்கள் தங்கள் உணவில்லாமல் இருக்கிறார்கள், மற்றும் தகப்பன்மார்கள், மற்றும் சிறிய குழந்தைகள் கூட உபவாசித்து ஜெபிக்கிறார்கள், ஓ மகத்தான தேவனே, எனக்குத் தெரியும் நீர்... மனிதர்கள் சுதந்திரமான தார்மீக முகவர்கள் (free moral agents). நீர் அவர்கள் இருதயத்தைத் தட்ட மட்டுமே முடியும். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

81 ஆனால் இப்போது, பிதாவே, இங்கே இருப்பவர்களுக்காக, இன்றிரவு இங்கே வியாதி யாய் இருப்பவர்கள்மேல் நீர் இரக்கம் கொள் ளும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். இதை அருளும். நீர் இங்கே இருக்கிறீர் என்று எனக்குத் தெரியும். நீர் இங்கே இருக்கிறீர் என்று எனக்குத் தெரியும். நாம் ஒரு நாள் நம் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கணக்கு ஒப்புவிக்க எவர் முன்னால் நிற்கப் போகிறோமோ, அதே தேவன் இப்போது நம்முடன் நிற்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆண்டவரே, அங்கே அவர்களை நீர் நினைவுகூருகிறீர். நிச்சயமாக, பின்லாந்தில் உள்ள அந்தச் சிறு பையனை நீர் நினைவுகூரு கிறீர். அவன் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந் ததை நீர் நினைவுகூருகிறீர். மற்றச் சிறு பையனை, அந்தச் சிறிய ஊனமுற்ற சிறுமியை, அந்தப் பாவம் அந்தச் சிறியவளை நீர் நினைவு கூருகிறீர், என் இதயம் அதைத் திரும்பிப் பார்க்கிறது. இன்னும் எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கானோர், நீர் எவ்வளவு நல்லவர். நாங்கள் எவ்வளவு தகுதியற்றவர்கள், ஆனால் உமது வார்த்தை நிறைவேறும்.

82 இப்போது, இந்த நகரத்தில், ஒரு அழகான நகரத்தில், ஒரு பெரிய நகரத்தில் கடினமாகப் போராடும் என் சகோதரர்களுக்கு, இங்கே வந்து உதவ நீர் என் இருதயத்தில் வைத்திருக்கிறீர். உமது ஊழியர்கள் உள்ளே வந்து கடினமாக முயன்றார்கள். தேவனே, அந்தக் கம்பத்தில் நின்று, நானும் கடினமாக முயற்சிப்பது என் கடமை என்று உணர்கிறேன். ஆண்டவரே, என்னால் முடிந்ததைச் செய்திருக் கிறேன். நான் எங்கும் செல்ல முடியாது என்பது போல் தெரிகிறது. நீர் இரக்கமாயிருப்பீராக என்று ஜெபிக்கிறேன். ஆண்டவரே, இதை அருளும்.

இப்போது, இரவு பகலாக வந்து, இந்தச் சிறிய அரங்கத்தில் சுற்றிக் கூடிவரும் இந்த உண்மையுள்ள சிறிய குழுவை ஆசீர்வதிக்கும் படி நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன். தேவனே, அவர்களுடன் இரும். உமது அன்பை இப்போதே அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தும், ஆண்டவரே. அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் குணமாக்கும். அவர்களுக்குள் எந்த வியாதியும் மீதமிருக்காது என்று அருளும். உமது ஆவியானவர் இப்போது இறங்கி வந்து,

அன்பாகவும் இனிமையாகவும் அசைவாடி, எல்லோரையும் குணமாக்குவாராக. நித்திய தேவனே, இதை அருளும். நீரே எங்கள் இரட்சகர். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நாங்கள் கேட்பதால், நீர் எல்லோரையும் குணமாக்கும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். ஆமென்.

[அந்நிய பாஷையில் ஒரு செய்தி மற்றும் ஒரு வியாக்கியானம் கொடுக்கப்படுகிறது]

83 இப்போது, அது, என் கிறிஸ்தவ நண்பர்களே, சபைகளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் பேசுவதற்கான வேதாகம ஒழுங்கு. “ஒருவன் அந்நிய பாஷையில் பேசினால், வியாக்கியானம் கிடைக்கும் வரை அவர்கள் அனைவரும் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்...” என்று வேதம் சொல்கிறது. தேவன் தாமே மற்றக் குரல்கள் மூலமாக இந்தக் காரியங்களை உரைத்திருக்கிறார். இப்போது, இந்த மனிதர் ஒரு பாப்டிஸ்ட். பேசிய பெண்மணி என்ன வென்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் (புரி கிறதா?) இது அனைவருக்கும் உரியது. இப்போது, எல்லாச் சபைகளும் இதற்கு வருகின்றன (புரிகிறதா?), ஒவ்வொன்றும்.

சார்லஸ் ஃபுல்லர் (Charles Fuller) சில ஞாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கு முன்பு பேசியதை நீங்கள் அனைவரும் கேட்டீர்கள். ஃபுல்லரின் ஒளிபரப்பை எத்தனை பேர் கேட்டீர்கள்? அது சரி என்று உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். லாங் பீச் ஆடிட்டோரியத்திலும் அதே விஷயம் இருந்தது: அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல், பாஷைகளின் வியாக்கியானம் - சார்லஸ் ஃபுல்லர். புரிகிறதா? அவர்களும் சுகமளிப்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். புரிகிறதா? எனவே இவை அனைத்தும்... பாருங்கள், சபைகள் ஒன்றுகூடுகின்றன. இந்த அப்போஸ்தலிக்க வரங்கள் மீண்டும் சபைக்கு மீட்டெடுக்கப்படு கின்றன. தேவன் இங்கே இருக்கிறார்.

நான் ஒரு ஜெப வரிசையை அழைக்கப் போகிறேன். நான் அதைச் செய்வேன் என்று நான் நம்பவில்லை. நீங்கள் இந்த வழியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் பார்த்து விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் தேவன்மீது விசுவாசம் வைக்க வேண்டும், அவர் அந்த வழியில் பேசிய பிறகு. அவர் இங்கே இருக் கிறார், அந்த இரண்டாவது உறுதிப்படுத்தும்

வரம். அவருடைய பிரசன்னம் இங்கே இருக்கிறது.

84 இப்போது, உங்களில் எத்தனை பேர்... நீங்கள் ஜெப அட்டைகளை (prayer cards) விநியோகித்தீர்களா? உங்களில் எத்தனை பேரிடம் ஜெப அட்டைகள் இல்லை? ஜெப அட்டைகள் இல்லாத மக்கள் கையை உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு விசுவாசம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நான் நம்ப விரும்புகிறேன். இங்கே பாருங்கள். தேவன் இங்கே நிற்கிறார். அவருடைய ஆவி இங்கே இருக்கிறது. அங்கே பின்னால் கர்த்தருடைய தூதரின் அந்தப் படத்தை எத்தனை பேர் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள், இல்லையா? ம்ம்-ஹூம்.

இப்போது, அதுதான் இப்போதே இங்கே இருக்கிறது. அதுதான் அக்கினி ஸ்தம்பம். உலகம் அதை எப்படி நிராகரிக்கிறது என்பது விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் இந்த வழியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். சர்வவல்லமையுள்ள தேவன், வல்லமையுள்ள யெகோவா தேவன் சுகமளிக்க

இங்கே இருக்கிறார் என்று நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் நம்ப வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அவர் அதைச் செய்வார். நீங்கள் விசுவாசித்தால் அவர் அதைச் செய்வார்.

இப்போது, இந்த வழியாகப் பாருங்கள், சும்மா ஜெபித்துக்கொண்டே இருங்கள், "ஆண்டவரே, சகோதரர் பிரான்ஹாம் எங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன்," என்று சொல்லுங்கள். அவர் ஆவியானவர் மூலமாக அங்கே பேசியது உண்மை என்று உங்களுக்குத் தெரியும். "அது உண்மை என்று நான் நம்புகிறேன்," என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் நீங்கள் அதை நம்ப வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மீதியை தேவன் பார்த்துக்கொள்வார். அதை நம்புகிறீர்கள், இல்லையா? இப்போது, சும்மா ஜெபியுங்கள். நாம் ஒரு அமைதியான கூட்டத்தை நடத்து வோம். பயபக்தியுடன் இருப்போம். சும்மா ஜெபித்துக்கொண்டிருங்கள்.

நான் இதை ஒருபோதும் செய்ததில்லை, ஆனால் இதைச் செய்ய நான் வழிநடத்தப்

பட்டதாக உணர்ந்தேன். நிச்சயமாக, நான் அவ ரைப் பார்க்கும் வரை காத்திருக்க வேண்டும், அவர் எனக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையான வழி-ஒரு வழியைக் கொடுத்து, என்னிடம் சொல்லும் வரை. அவர் அதைச் செய்வார் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

85 நான் நேசிக்கிற மற்றும் நம்புகிற பிதாவே, இன்றிரவு நான் இங்கே நிற்கும்போது அது அறியப்படட்டும், ஆண்டவரே. நான் தவறாக இருந்தால், என்னை மன்னியும். நான் அப்படி இருக்க விரும்பவில்லை. நான்... நான் என்னைப் பற்றிப் பேச முயற்சிக்கவில்லை என்பதை நீர் அறிவீர். நான் உம்மைப் பற்றிப் பேசுகிறேன், ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருக்கிறீர் என்று எனக்குத் தெரியும். இந்த மக்க ளின் இருதயங்களிலிருந்து எல்லா சந்தேகங் களும் நீங்கும்படி இதை நீர் அருளுவீரா. எளிமையில் இருந்தாலும், அது நீர்தான் என்று அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவீராக. இதைச் செய்ய நீர் இங்கே இருக்கிறீர். உமது குமார னாகிய இயேசுவின் மூலமாக இதை நீர் அருளும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். இன்றிரவு உம்மை மகிமைப்படுத்தும், பிதாவே. ஆமென்.

சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் இப்போது இந்த மேடையில் இருந்தால், யாரையாவது எனக்கு வெளியே காட்டினால், அல்லது ஏதோ தவறு இருக்கிறது, அல்லது யாருக்காவது ஏதாவது செய்ய முடியும் என்றால், நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் சுகத்தை இந்த மேடையிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்வீர்களா. உங்கள் சுகத்தை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? யாரையும் மேலே அழைக்காமலேயே தேவன்... நேராக அங்கே பார்வையாளர்களுக்குள் அவர் அதைச் செய்தால்...? அவருடைய ஆசீர்வாதங்கள் அருளப்பட வேண்டும் என்பதே என் உண்மையான ஜெபம்.

ஒரு சிறிய பெண்மணி இங்கே அமர்ந்திருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். உங்களிடம் ஜெப அட்டை இருக்கிறதா, சகோதரி? அந்தச் சிறிய வரிகள் போட்ட ஆடை அணிந்தவர்? உங்களிடம், உங்களிடம் ஜெப... உங்களிடம் ஜெப அட்டை இருக்கிறதா? உங்களிடம் ஜெப அட்டை இல்லையா, சகோதரி? நீங்க, ஆம், நீங்கள், சிறிய கருப்புத் தொப்பி அணிந்த பெண்மணி, உங்களிடம்-உங்களிடம் ஜெப அட்டை இருக்கிறதா? உங்களிடம் ஜெப

அட்டை இல்லையா? ஒரு நிமிடம் எழுந்து நில்லுங்கள். இங்கே பாருங்கள் ஒரு நிமிடம். சும்மா அங்கே நின்று இங்கே பாருங்கள். நான் அவருடைய ஊழியன் என்று நீங்கள் என்னை நம்புகிறீர்களா? நாம் முற்றிலும் அந்நியர்கள். உங்களுக்குக் கண்களில் ஏதோ பிரச்சனை இருக்கிறது, இல்லையா? அது சரியா? பிறகு உங்களுக்குச் சைனஸ் (sinus) பிரச்சனையும் இருக்கிறது. அது சரியல்லவா? அது சரியா? உங்கள் சுகத்தை இப்போது ஏற்றுக்கொள்கி றீர்களா? உங்கள் சுகத்தை ஏற்றுக்கொள்கி றீர்களா? சரி. கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப் பாராக, உட்காருங்கள். வீட்டிற்குச் சென்று குணமாகுங்கள். தேவன் உங்களுடன் இருப் பாராக.

86 நீங்கள் அவரை நேசிக்கிறீர்களா? வெள் ளைச் சட்டை அணிந்த, காலர் (collar) அல்லது டை (tie) இல்லாத அந்த மனிதர் அங்கே அமர்ந்திருக்கிறார், உங்களிடம் ஜெப அட்டை இருக்கிறதா, ஐயா? உங்களிடம் இல்லை. ஒரு நிமிடம் உங்கள் காலில் எழுந்து நில்லுங்கள். அங்கே ஒரு... நான் உங்களை ஒரு நிமிடத்தில் உள்ளே கொண்டு வருவேன்...?... நீங்கள் அதிக

விசுவாசத்தைத் தேடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு வேண்டுவது அதுதான். அது சரியல்லவா? அதிக விசுவாசம் வேண்டும், அவ்வளவுதான். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. உட்காருங்கள்.

அங்கே அமர்ந்திருப்பது உங்கள் மனைவியா? நரம்புத் தளர்ச்சி, இருதயக் கோளாறு. தேவன் உங்களைக் குணமாக்கி, சுகமளிப்பார் என்று நம்புகிறீர்களா, சகோதரி? நீங்கள் செய்கிறீர்களா? எழுந்து நின்று உங்கள் சுகத்தை இப்போதே ஏற்றுக்கொள். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப் பாராக. உட்காருங்கள், அல்லது நீங்கள் வீட் டிற்குச் சென்று நலமாக இருக்கலாம். நீங்கள் அவரை எப்படிச் சந்தேகிக்க முடியும்?

நீங்கள் சுகமடைய விரும்புகிறீர்களா, சகோதரி? பித்தப்பைக் கோளாறு (gallbladder trouble) இருக்கிறது, இல்லையா? அது மட்டு மல்ல, உங்களுக்குப் புற்றுநோயும் (cancer) இருக்கிறது. அது சரியல்லவா? நீங்கள் சுகமடைய விரும்புகிறீர்களா? எழுந்து நின்று, “இயேசுவை என் சுகமளிப்பவராக ஏற்றுக்கொள் கிறேன்,” என்று சொல்லுங்கள். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. கர்த்தராகிய தேவன் அதை உங்களுக்கு அருளுவாராக. நன்றி,

சகோதரி. வீட்டிற்குச் சென்று குணமாகுங்கள். இப்போது பயப்பட வேண்டாம். விசுவாசப் பாதையில் நேராக நடந்து செல்லுங்கள்.

எல்லா இடங்களிலும் சும்மா ஜெபியுங்கள். முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசியுங்கள். தேவன் அதை உங்களுக்கு அருளுவார். அதிலிருந்து வெளியேறுங்கள்... அந்த இரத்த அழுத்தம் (blood pressure) உங்களை விட்டு நீங்கும் என்று நினைக்கிறீர்களா, சகோதரி? உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் அதை நம்புகிறீர்களா? நீங்கள் அதை நம்பினால்...

இந்தப் பகுதியில் யாரோ... அது இங்கே எங்கேயோ இருக்கிறது... முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசியுங்கள்.

87 அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று நான் கவனிக்க வேண்டும். புரிகிறதா? இதோ அது, இங்கே இருக்கிறது. சைனஸ் (sinus) இருக் கிறது, இல்லையா, சகோதரி? அவர் உங்களைச் சுகமாக்குவார் என்று நம்புகிறீர்களா? நீங்கள் செய்கிறீர்களா? கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப் பாராக. நீங்கள் கேட்டதைப் பெற்றுக்கொள்ள லாம்.

மேலும், அங்கே கடைசியில் அமர்ந்திருப்பவருக்கும் சைனஸ் இருக்கிறது, மூட்டு வலி (arthritis), இரத்த அழுத்தம் இருக்கிறது. தேவன் உங்களைக் குணமாக்கிச் சுகமளிப்பார் என்று நம்புகிறீர்களா? உங்கள் முழு இருதயத்தோடும்? அவர் செய்வார்; நீங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

இருதயக் கோளாறு: உங்களுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அந்தப் பெண்மணிக்குச் சிறுநீரகக் கோளாறும் (kidney trouble) இருக்கிறது. அது சரிதானே, சகோதரி? இப்போது, உங்களுக்குக் கடுமையான இருமலும் இருந்தது போல் தெரிகிறது, இல்லையா? நீங்கள் இருமுகிறீர்கள். அது சரியல்லவா? இப்போது உங்களுக்கு அது இல்லை. இயேசு கிறிஸ்து உங்களை முழுமையாக்குகிறார். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

எல்லா இடங்களிலும் நம்புகிறீர்களா? சகோதரி, உங்களுக்கு என்ன தவறு என்று எனக்குத் தெரியும். சக்கர நாற்காலியில் (wheelchair) அமர்ந்திருக்கும் அந்தப் பெண்மணிக்கு என்ன தவறு என்று எனக்குத் தெரியும். என்னால்

உங்களைக் குணமாக்க முடியாது. வெகு காலத்திற்கு முன்பு மூட்டு வலி (Arthritis) அதை ஏற்படுத்தியது. புரிகிறதா? நான் கவனிக்கிறேன். அது-அது இங்கே இரண்டு மூன்று இரவுகளாக உங்கள் மேல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் சும்மா விசுவாசித்தால், நீங்கள் எழுந்து நடந்து போய்விடலாம், இந்த மற்ற மக்களுக்கு எவ்வளவு எளிதாக இருக்குமோ அவ்வளவு எளிதாக, ஆனால் உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். புரிகிறதா? அதை நம்பாதீர்கள். தேவன் உங்களைச் சுகமாக்கப் போகிறார் என்று நம்புங்கள்.

88 இந்தப் பெண்மணி, இங்கே அதே விஷயம்...?... இல்லையா, சகோதரி. நிச்சயமாக. உங்களை அந்தப் படுக்கையில் (cot) கொண்டு வந்தார்கள், ஆனால் நீங்கள் சுகமடையலாம். நீங்கள் எழுந்து உங்கள் படுக்கையைத் தள்ளிக்கொண்டு, வீட்டிற்குச் செல்லலாம், நீங்கள் தேவனை விசுவாசித்தால் மட்டும் போதும். அவர் இங்கேயே நின்று உங்களைச் சுகமாக்குகிறார். அதை நம்புகிறீர்களா? ஓ, என், அது இப்போது எல்லா இடங்களிலிருந்தும் எப்படிக் குவிகிறது, ஒரு நிலையான இழுப்பு

(pull) போலத் தெரிகிறது, எல்லா இடங்களி லிருந்தும் நகர்கிறது. விசுவாசம் கொள்ளுங்கள்.

ஓ, கிறிஸ்தவ நண்பர்களே, பவுல் பிரசங் கித்த அதே விஷயம் இதுவல்லவா? சொன்னார், "நீ சொஸ்தமாவதற்கு விசுவாசம் உள்ளவன் என்று காண்கிறேன். உனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் இருக்கிறது. எழுந்து நில்... அவர் இங்கே இருக்கிறார் என்று உங்களுக்குத் தெரி யாதா? அது கர்த்தராகிய இயேசு. அங்கே வெளியே உள்ள அந்த மக்கள் அனைவரும். இதோ அவர் மீண்டும் அவர்களிடம் செல்கிறார்.

பெண்களுக்கான பிரச்சனையுள்ள (female trouble) சிறிய பெண்மணி... கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசியுங்கள். நான் உங்க ளைப் பிடிக்கவில்லை என்று பயப்படுகிறேன். நீங்கள் அதைத் தவறவிடுகிறீர்கள். புரிகிறதா? அது உங்களிடம் வருவதை நான் பார்க்கிறேன், நீங்கள் அழைப்புக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. புரி கிறதா?

நீங்கள் செய்தவுடன், அது உங்களி லிருந்து நகர்கிறது. புரிகிறதா? ஏனென்றால் அந்த

விசுவாசம் பிடிக்க வேண்டும், பிறகு நீங்கள்-நீங்கள் உங்கள் மனதில், சொல்லுங்கள்... அது வேறொருவருக்கா என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள். (புரிகிறதா?) அது நீங்கள்தான். பாருங்கள்? அது சரி.

89 ஒன்று சொல்கிறேன். உங்கள் கைகளை ஒருவர்மேல் ஒருவர் வையுங்கள்; நாம் ஜெபிப்போம்.

நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் நான் செய்திருக்கிறேன். தேவன் பேசியிருக்கிறார். அவர் தம் வார்த்தையில் பேசியிருக்கிறார். அவர் அறியப்படாத பாஷைகள் மூலம் பேசியிருக்கிறார். தீர்க்கதரிசன உரை மூலம் தரிசனங்களையும் வல்லமையையும் பேசியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு முறையும் செய்வதைப் போலப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இங்கே தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால் நீர் என்னிடம் சொன்னீர், “நீ மக்களை நம்ப வைத்தால்,” அவர் சொன்னார், “நீ இதைச் செய், அவர்கள் உன்னை நம்புவார்கள்.” மோசே கோலைப் பாம்பாக

மாறச் செய்ததும், தன் கையில் இருந்த குஷ்ட ரோகத்தைத் தானே குணமாக்கிக் கொண்டது போலவும். நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அது உண்மை என்று தேவன் சாட்சியளித்திருக்கிறார்.

90 அன்பான கிறிஸ்தவ நண்பர்களே, இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நான் பேசுகி றேன், இப்போது இங்கிருக்கும் நீங்கள் ஒவ் வொருவரும் சுகமடைய முடியும். கர்த்தராகிய இயேசுவே, ஒவ்வொரு பிசாசையும் வல்லமை யையும் நீர் கடிந்துகொள்ளும்படி நான் ஜெபிக் கிறேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்போது இந்தப் பார்வையாளர்கள் மீது அசைவாடி, இங் கிருக்கும் ஒவ்வொரு நபரையும் குணமாக்கு வாராக. சப்பாணிகள் நடக்கட்டும்.

குருடர்கள் பார்க்கட்டும். செவிடர்கள் கேட்கட்டும். தேவ னுடைய வல்லமை...?... படுக்கையில் (stretcher) படுத்திருப்பவர்கள் எழுந்திருக்கட் டும், படுக்கையைத் தள்ளிக்கொண்டு இந்தக் கட்டிடத்தை விட்டு வெளியேறட்டும். அவர்கள் தங்கள் சக்கர நாற்காலிகளில் இருந்து சென்று, “ஏன், தேவன்

என்னைச் சுகமாக்கினார்,” என்று சொல்லிக் கொண்டு இங்கிருந்து வெளியேறட் டும்.

இந்த நேரத்திலேயே அது சம்பவிக்கட்டும், இங்கிருக்கும் அனைத்தும் குணமடையட்டும். இப்போது, ஆண்டவரே, பின்லாந்தில் நீர் என்னுடன் இருந்தீர். நீர் உலகம் முழுவதும் என்னுடன் இருந்திருக்கிறீர். அந்தச் சிறுமியுடன் நீர் என்னுடன் இருந்தீர்.

அதே வகையான தரிசனங்களை, அதே காரியங்களைக் காட்டி நீர் இங்கே இருந்தீர். ஓ தேவனே, பரிசுத்த ஆவி யானவர் எடுத்துக்கொள்ளட்டும்...?... ஊழியக் காரன்...?... மேலும் ஒரு நோயாளி கூட மீதமிருக்க வேண்டாம். இது எல்லா இரவு களிலும் சிறந்த இரவாக இருக்கட்டும்.

இதை அருளும், ஆண்டவரே. பரிசுத்த ஆவி யானவர் இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு நபரையும் குணமாக்குவாராக. அந்த விசுவாசம் இப்போதே எழும்பி, எழுந்து நின்று, தங்கள் சுகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். சாத்தானே, இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் நான் உன்னைக் கடிந்துகொள்கிறேன். மக்களிடமிருந்து வெளி

யேறு...?... தெய்வீகப் பிரசன்னத்தில் இருக்கும் அனைவரும் இப்போதே உங்கள் காலில் எழுந்து நில்லுங்கள். அதுதான்.